

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám: IV/ 0 1 9 3 2 - 0 / 2023

Érkezett: 2023 SZEPT 11.

Erkezés módja
 POSTÁN EGYÉB:

Példány: 1 Melléklet: 1 Kezelés: 3

A DOKUMENTUMOT DIGITÁLIS ALÁÍRÁSSAL LÁTTA EL:

AVDH SIGN

Alkotmánybíróság
 1015 Budapest, Donáti utca 35-45.
 részére

a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság
 útján

BUDAPESTI II. ES III. KERÜLETI BÍRÓSÁG 11. FŐLAJSTROMSZÁM KEZDŐIRATON

ÉRKEZETT: POSTÁN / GYŰJTŐLADABA / SZEMÉLYESEN / E-MAIL / FAXON

PK. 2023 SZEPT 0 1.

PÉLDÁNY:.....IV:.....
 MELLÉKLET:.....KÖZTÜK:.....
 FŐLAJSTROMSZÁM: 2668/20
 UTÓIRATON:.....

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott Dr. Szabó Csilla [redacted] a [redacted]
 I. r. indítványozó és Schlarb Zita [redacted]
 [redacted] II. r. indítványozó az I/1 alatt csatolt meghatalmazással igazolt képviselőként (jogi képviselő: Dr. Vigh Annamária ügyvéd, [redacted]
 Magyarország Alaptörvényének 24. cikk (2) bekezdés *d*) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján

alkotmányjogi panasszal

fordulok az Alkotmánybírósághoz, a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság által 51.Pf.633.783/2022/5. sorszám alatt hozott ítélet (I/2 alatt csatolva) és a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság által Pfv.II.20.423/2023/9. sorszám alatt hozott ítélet (I/3 alatt csatolva) ellen, amelynek keretében

indítványozom

hogy az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (3) bekezdés *b*) pontja alapján, valamint az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján,

1. a magánélet és az otthon tiszteletben tartásához való joga - azaz az Alaptörvény VI. cikk (1) és (2) bekezdéseinek -,
2. az Alaptörvény XV. cikk (3) bekezdésének -,
3. a gyermek védelemhez és gondoskodáshoz való joga - azaz az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdésének -,
4. a testi és lelki egészséghez való joga - azaz az Alaptörvény XX. cikk (1) bekezdésének -, valamint
5. tisztességes eljáráshoz való jog - azaz az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének -
=
sérelmére tekintettel állapítsa meg az ítéletek alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azokat.

Az alkotmányjogi panasz keretében a következőket adom elő.

VIND

Az bírósági ítéletek nagykorú gyermek tartásának megszüntetése iránt indított polgári peres eljárás során hozott ítéletek.

1. A sérelmezett döntések

másodfokú döntés: a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság által hozott 51.Pf.633.783/2022/5. sorszám alatt hozott ítélet

felülvizsgálati döntés: a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság által Pfv.II.20.423/2023/9. sorszám alatt hozott ítélet, amely a másodfokú ítéletet helyben hagyta

2. A nagykorú gyermek tartásának megszüntetése iránt indított polgári peres eljárás

A nagykorú gyermek tartásának megszüntetése iránt [REDACTED] indítványozott indított polgári peres eljárást 2020. január 16. napján. Indítványozott keresetében kérte, hogy az elsőfokú bíróság elsődlegesen szüntesse meg a tartási kötelezettségét a II. r. Indítványozó felé, másodlagosan pedig mérsékelje azt havi 20.000,- Ft összegre, tekintettel arra, hogy a II. r. Indítványozó érdemtelen a tartásra, illetve a havi 50.000,- Ft összegű tartás eltűzött. Indítványozott álláspontja szerint a II. r. Indítványozó indokolatlanul nem tartja vele a kapcsolatot, feljelentette őt és távoltartást kért vele szemben, annak ellenére, hogy álláspontja szerint nem tanúsított olyan magatartást II. r. Indítványozó irányába, amellyel olyan sérelmet okozott volna neki, amely lényeges, az életére kiható lett volna.

Az Indítványozók kérték az Indítványozott kereseti kérelmeinek elutasítását és részletesen kifejtették ellenkérelmükben, hogy mely okok vezettek ahhoz, hogy a II. r. Indítványozó megszakította a kapcsolatot az Indítványozottal.

Az Indítványozók előadták az elsőfokú eljárás során, hogy I. r. Indítványozó és Indítványozott 1989. szeptember 9. napján kötöttek házasságot, majd életközösségük 2014 januárjában teljesen és helyrehozhatatlanul megromlott. A házasságból három gyermek született, [REDACTED] és [REDACTED] napján Schlarb Zita, vagyis a II. r. Indítványozó. Az I. r. Indítványozó és Indítványozott házasságát a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 6.P.III.21.089/2014. ügyszámon 2014. novemberében bontotta fel. Az I. r. Indítványozó és az Indítványozott a házassági bontóper során megállapodtak a törvény által kötelezően előírt kérdésekben, így egyezséget kötöttek arról, hogy a II. r. Indítványozó - kiskorú gyermekük - tekintetében közösen gyakorolják a szülői felügyeleti jogot, kiskorú gyermekük után Indítványozott havi 50 000 Ft tartásdíjat fizet, a továbbtanuló másik két gyermek után Indítványozó nem fizet tartásdíjat. I. r. Indítványozó a megállapodásban biztosította Indítványozott számára az akkor kiskorú I. r. Indítványozóval való korlátlan kapcsolattartást.

Az egyezségbe foglalt tartásdíj Indítványozott havi jövedelmének még a 10%-át sem érte el és I. r. Indítványozó csak azért egyezett bele az Indítványozott által meghatározott összegbe, mert a házassági életközösség olyan mértékben megromlott, hogy I. r. Indítványozó és gyermekeinek testi és lelki nyugalma, a házastársi veszekedések elkerülése érdekében I. r. Indítványozó a házasság mielőbbi felbontását szerette volna. Indítványozott már akkor is elzárkózott attól, hogy a két nagykorú, továbbtanuló gyermeke után tartásdíjat fizessen, ezért a felek rossz viszonyára tekintettel nem sikerült megállapodni a két nagyobb gyermek után

fizetendő tartásdíjban, így Indítványozott kizárólag a legkisebb gyermeke után vállalta a tartásdíj megfizetését. Indítványozottban fel sem merült, hogy az ugyan nagykorú, de akkor még egyetemista gyermekeit lelkiileg és anyagilag támogassa a felek házassági életközösségének megszűnése után is. Indítványozott határozott álláspontja volt, hogy tartásdíj a gyermek 18 éves koráig jár. Indítványozó egyébként mindig feltételekhez kötötte a gyerekekkel való találkozását, szeretet-megvonásos módszert alkalmazott.

Indítványozott a II. r. Indítványozó utáni tartásdíjat 2015. augusztustól nem fizette, ezért I. r. Indítványozó 2019-ben a gyermektartásdíj fizetésére vonatkozó végrehajtási eljárást indított 0103-39.Vh 907/2019. ügyszámon.

Indítványozott azért nem utalta a gyermektartásdíjat, mert álláspontja szerint I. r. Indítványozó egyrészt nem tud bánni a pénzzel, másrészt a „pasijaira” vagy a féktelen költségeire költi. Az Indítványozott II. r. Indítványozó után fizetendő gyermektartásdíjat feltételekhez kötötte. Azt mondta a II. r. Indítványozónak, hogy csak akkor fizet neki havi gyermektartásdíjat, ha megmossa és megcsókolja a lábát, ahogy Jézus is a tanítványainak tette. Indítványozott ezen és hasonló jellegű kijelentését a felek két idősebb gyermeke is tudja tanúsítani, mivel hasonlóképpen feltételekhez kötötte az ő gondozásukat, nevelésüket is.

Mindezt nem értékelte az Indítványozott terhére a másodfok. Indítványozott elvárta, hogy II. r. Indítványozó részletesen számoljon be arról, hogy a tartásdíjat mire költi. A tartásdíj fizetést nem lehet ellenszolgáltatáshoz vagy egyéb kötelezettségekhez kötni. Ez mind - mind olyan súlyú magatartás volt Indítványozott részéről, amelyet a másodfoknak Indítványozott terhére kellett volna értékelnie.

Indítványozott gyermekeivel szemben tanúsított viselkedése nem volt szeretetteljes, hanem inkább kritikus, feltételekhez kötött, ami megviselte és megviseli a gyerekeket, különösen a II. r. Indítványozót. 2017 októberében, amikor II. r. Indítványozó cserediák programra mehetett nyelvtanulási célból Londonba, az Indítványozott által ígért támogatást nem kapta meg, sőt Indítványozott azt állította, hogy II. r. Indítványozó cselédnek ment Londonba, és a legzavarosabb e-maileket küldte, miszerint I. r. Indítványozó így akar megszabadulni lányától és rosszlánynak akarja külföldre küldeni.

II. r. Indítványozó felvételi előkészítőjének támogatását Indítványozott szintén feltételhez kötötte volna, arra akarta készíteni felek lányát, hogy ne pszichológus legyen, hanem a fogorvosi karra menjen, mert a fogorvosok jól keresnek. Indítványozott azt nyilatkozta, hogy csak akkor fizet tartásdíjat és járul hozzá a felvételi előkészítő költségéhez, ha II. r. Indítványozó a fogorvosi karra megy és megcsókolja és megmossa a lábát. II. r. Indítványozó figyelembe vette az Indítványozott kérését, több helyet is meglátogatott és végül egyedül úgy döntött, hogy a fogászat nem érdekli, általános orvosi karra megy.

2018 januárjában Indítványozott ellen a II. r. Indítványozó zaklatás miatt feljelentést tett, mivel többször pofon vágta és oldalba lökte a felek otthonában. Ez az eset 2018. július 12. napján megismétlődött, akkor kölcsönös fizikai atrocitás alakult ki Indítványozott és II. r. Indítványozó között, valamint Indítványozott I. r. Indítványozót is úgy hátralökte, hogy az elesett. Ekkor az Indítványozottat ismételten feljelentették, amely során a bíróság 21.Pk.50.156/2018. ügyszámon pénzbírságot szabott ki Indítványozottal szemben.

Indítványozók Indítványozottal szemben távollétet kértek, mert Indítványozott a házassági életközösség megszűnését követően rendszeresen, teljesen váratlanul, a nap bármely

szakában kérdezés és bejelentés nélkül megjelent otthonukban, ott megette a gyerekek ebédjét, rendezkedett, sőt éjszaka I. r. Indítványozó ágya fölött állt és I. r. Indítványozó arra ébredt, hogy figyel. Mindezek miatt I. r. Indítványozó és gyermekei végül elköltöztek a [REDACTED] [REDACTED] szám alatti lakásba a közös lakásból, ahol osztott használat szerint éltek a felek.

Indítványozott számos zaklató jellegű e-maillal és sms-sel bombázta Indítványozókat és a másik két gyermeket, amelyek nem az apai kapcsolattartásra irányultak. Ezekben az üzenetekben Indítványozott rendszeresen kurváknak nevezte a II. r. Indítványozót és testvérét.

II. r. Indítványozó tanulmányait jelenleg is kiválóan végzi, példamutató magatartást és szorgalmat tanúsító orvostanhallgató. II. r. Indítványozó [REDACTED] albérletben él szerény körülmények között, ritkán jár haza, hozzávetőlegesen 2-3 hetente, a vizsgaidőszakokban ritkábban.

Az elsőfokon eljáró Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 18.P.III.21.648/2020/35. sorszámú ítéletével a felperes kereseti kérelmeit elutasította. Álláspontom szerint az elsőfokú Bíróság helyes tényállás mellett helyes jogi következtetések levonását követően helyes döntést hozott. Külön kiemelandó, hogy az elsőfokú Bíróság figyelembe vette az Indítványozott tárgyalásokon is tanúsított magatartását is, amely kellő alapot ad arra, hogy bizonyítsa, hogy a II. r. Indítványozó miért szakította meg Indítványozottal a kapcsolatot. Az elsőfokú ítélet kimendta, hogy az Indítványozott magatartása alapozza meg, hogy a II. r. Indítványozó megszakította vele a kapcsolatot, így a II. r. Indítványozó érdemtelensége nem állapítható meg.

Az ítélettel szemben az Indítványozott élt fellebbezéssel. Az Indítványozók az elsőfokú ítéletet kérték hatályában fenntartani.

A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság a fellebbezési kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el, olyan módon, hogy sohasem találkozott személyesen az Indítványozottal.

A Fővárosi Törvényszék az 51.Pf.633.783/2022/5. sorszámú ítéletével az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatta és az Indítványozott tartásdíj fizetési kötelezettségét 2019. július 31. napjával megszüntette.

A másodfokú ítélettel szemben az Indítványozók nyújtottak be a Kúriához felülvizsgálati kérelmet 2023. február 6. napján.

Felülvizsgálati kérelmükben részletesen kifejtették a másodfokú ítélettel szembeni állásponjtjukat az alábbiak szerint.

A másodfokú Bíróság kiegészítette és pontosította az elsőfokú Bíróság által megállapított tényállást. A kiegészített tényállásban maga a másodfokú Bíróság is rögzíti, hogy Indítványozott rendszeresen visszajárt az utolsó közös lakóhelyre, ahol rendszeresen videó- és fényképfelvételeket készített, illetve az Indítványozók élelmét is megette azok beleegyezése nélkül, illetve, hogy az Indítványozók a saját szobáikat Indítványozott miatt zárva tartották. Már ezen tény is egyértelműen mutatja, hogy Indítványozott Indítványozók felé tanúsított magatartása súlyosan sértette azokat a mindennapjaikban. Alapvetően békés családi élet esetén nem indokolt, hogy arra kelljen valakinek figyelnie, hogy mindig zárva tartsa a hálószobáját, vagyis a legprivátabb helyiségét, hiszen a családtagok tiszteletben tartják a másik magánszféráját. Azonban Indítványozott az utolsó közös lakóhelyül szolgáló ingatlanba

rendszeresen bejelentés nélkül járt vissza, amely az Indítványozók számára azért okozott súlyos érdeksérelmet, mert ilyenkor Indítványozott nem csak a saját dolgaiért ment az ingatlanba, illetve a saját szobájába, hanem a teljes lakást videózta és fényképezte, így az Indítványozók hálószobáit is, a legprivátabb területet, illetve II. r. Indítványozó tartásához sem járult hozzá, holott arra a házassági bontóperben kötött megállapodás értelmében köteles volt. Indítványozott azzal, hogy a gyermekek tartásához nem járult hozzá és rendszeresen elfogyasztotta az alperesek ételét, komoly anyagi terhet is rótt I. r. Indítványozóra, aki az ételt a gyermekei, így II. r. Indítványozó és a maga számára vásárolta, nem a magát eltartani képes Indítványozott számára. Ezen tényeket mind a felek nyilatkozatai, mind [REDACTED] a tanú vallomása is megerősítették az elsőfokú eljárás alatt.

A Fővárosi Törvényszék Indítványozott ezen, az Indítványozók magánszféráját súlyosan sértő magatartását, valamint azt, hogy Indítványozott rendszeresen megetté az Indítványozók ételmiszereit, nem vette figyelembe az eljárása során az Indítványozottnak felróható magatartásként, így azt az Indítványozott terhére értékelendőnek sem tartotta. A másodfokú ítélet a jogi indokolásában külön ki is emeli, hogy Indítványozott ezen cselekményei nem tekinthetők olyan súlyosan elítélendő magatartásnak, amelyek II. r. Indítványozó elzárkózásának alapot adhattak volna. E körben hivatkozik arra is a Fővárosi Törvényszék, hogy Indítványozott valóban nem volt jogosult elszámoltatni Indítványozókat azzal, hogy mire költik a tartásdíjat, de ezen magatartása sem volt súlyosan elítélendő. Azonban Indítványozott a tartásdíj fizetését csak akkor volt hajlandó teljesíteni, ha az Indítványozók nem egyszerűen csak tájékoztatják a tartásdíj elköltése kapcsán, hanem azt várta el, hogy II. r. Indítványozó minden nap beszámoljon teljes egészében az életéről, valamint azt is, hogy Indítványozók csókoljanak neki kezét cserébe, mosdassák meg a lábát is. Ezen elvárások irreálisak, megalázóak és Indítványozott olyan hangnemben követelte az Indítványozóktól mindezt, amely súlyosan sértő volt a számukra. Ha ezeket a körülményeket a másodfok megfelelően és összességükben is értékeli, akkor meg kellett volna állapítania, hogy Indítványozott ezen magatartása társadalmilag súlyosan elítélendő.

A Fővárosi Törvényszék továbbá nem vette figyelembe azt sem Indítványozott terhén, hogy Indítványozott II. r. Indítványozó ballagására csakis azért ment el, mert [REDACTED], az Indítványozott volt élettársának, sikerült rávennie, azonban magától nem ment volna el. Mindez bizonyítja, hogy Indítványozott érdemben nem akart megfelelően részt venni II. r. Indítványozó életében, hiszen tőle elvárható volt, hogy II. r. Indítványozó ballagásán részt vegyen, különösen arra tekintettel, hogy arra meg is volt hívva. Ez bizonyítja, hogy II. r. Indítványozó ok nélkül nem zárta ki Indítványozottat az életéből, hanem Indítványozott magatartásai járultak hozzá fokozatosan ahhoz, hogy II. r. Indítványozó megszakítsa vele a kapcsolatot. A II. r. Indítványozónak nagyon fontos volt a ballagása, hiszen nagy esemény az egy fiatal felnőtt életében, amelyet meg kívánt osztani az Indítványozottal is, azonban Indítványozott a meghívás ellenére sem akart magától részt venni a II. r. Indítványozónak kiemelkedően fontos eseményen önmagától, amelyet a II. r. Indítványozó rosszul élt meg.

Az Indítványozott teljes mértékben ellenezte azt, hogy II. r. Indítványozó 2017. nyarán Angliába utazzon nyelvtanulás céljából, amely egyértelműen segítette volna a későbbi felsőfokú tanulmányait, az Indítványozó a peres eljárás során is ismételten hangot adott ezen véleményének olyan stílusban, amely nem volt méltó egy bírósági eljáráshoz. Egy e-mailben, amelyet az Indítványozók az eljárás során az elsőfokú Bíróság rendelkezésére bocsájtottak, az Indítványozott az I. r. Indítványozót egyenesen gyilkosnak nevezte azért, mert támogatta II. r. Indítványozó Angliába való utazásának tervét. Mindezt a másodfokú Bíróság nem értékelte az Indítványozott terhére

Az Indítványozók által a peres eljárás során mellékelte e-mailek tanúsítják, hogy Indítványozott miként írt II. r. alpereséről, hogy részletesen kifejti, hogy II. r. Indítványozó valamennyi tanulmányával kapcsolatban kifejtett tevékenysége az Indítványozott szerint kudarc, miközben a valóság az, hogy a II. r. Indítványozó kiváló érettségi vizsgát tett és felvételt nyert az orvosi egyetemre. Az Indítványozók felülvizsgálati kérelmükben kifejtették, hogy az ilyen tartalmú megnyilvánulásai egy szülőnek komoly pszichológiai hatással vannak egy tizenéves fiatalra, amelyek az egész életére kihatnak, mind szakmai, mind párkapcsolati életére, de arra is, hogy milyen szülő válik belőle. Az, hogy Indítványozott ilyen degradálóan nyilvánul meg a lányáról, komoly pszichés megterhelést jelent II. r. Indítványozónak, amely ellen csak úgy volt képes védekezni, hogy megszakította az Indítványozottal a kapcsolatot annak érdekében, hogy az minél kevesebb kárt okozzon pszichés és lelki egészségében. A „mérgező szülői” magatartás ellen a vezető pszichológusok szerint is a legjobb védekezés a távolmaradás, és nem a konfliktusokba való belekeveredés.

Kiemelendő, hogy Indítványozott rendszeresen II. r. Indítványozót is berakta az I. r. Indítványozónak küldött e-mailek címzettjei közé, így a gyermek olyan e-maileket volt kénytelen olvasni az Indítványozótól, amelyben az megalázza az édesanyját, szidja, mindenféle becsület csorbítására alkalmas jelzővel illeti őt. Egy másik e-mailben a II. r. Indítványozó azt olvashatta az I. r. Indítványozóról, hogy Indítványozott állítása szerint I. r. Indítványozó esemény utáni tablettát használt és volt abortusza, amelyek olyan információk, - attól függetlenül, hogy igazak-e, - amelyek szintén káros pszichés hatásokkal járnak a felek gyermekeire nézve, azon túl, hogy nem tartoznak a gyermekre az ilyen típusú információk. Ugyanebben a levélben Indítványozott azt is kifejti, hogy az, hogy II. r. Indítványozó szexuális életet él, és ez tönkre teszi a II. r. Indítványozót. Indítványozott a megnyilvánulásaival, különös tekintettel azok hangvételére, nem elfogadható módon nyilvánít véleményt, amelyben nem a gyermeke érdekeit nézi, hanem kéretlenül szidalmazza és becsmérli II. r. Indítványozót, ráadásul erőteljesen lépi át II. r. Indítványozó magánélethez és magánszférához való jogát, valamint sérti II. r. Indítványozó méltóságát. A Fővárosi Törvényszék mindezen magatartásokat szintén nem mérlegelte és nem vette figyelembe, hogy mindezek is hozzájárultak ahhoz, hogy II. r. Indítványozó megszakítsa az Indítványozottal a kapcsolatot. Ezenfelül Indítványozott olyan gyakorisággal küldött személytelen és mélyen bántó tartalmú e-maileket a II. r. Indítványozónak, amelyek szintén negatívan befolyásolták a mindennapjait, hiszen ezen e-mailek olyan tartalmúak, hogy egy egészséges lelkületű fiatal egész napjára negatív hatást gyakorolnak, súlyosan rasszisták és gyűlölet keltő tartalommal rendelkeztek. Ezen e-mailek kapcsán a másodfokú ítélet ugyan rögzíti, hogy azokból Indítványozott helyenként megalázó, lealacsonyító véleménye kitér, de azokat nem találta olyan súlyúnak, hogy azok II. r. Indítványozó életére jelentős befolyással bírtak volna. A másodfokú Bíróság egyetlen egy kedves tartalmú üzenetet tudott kiemelni, amelyet Indítványozott javára értékelt és nem vette figyelembe a rengeteg negatív tartalmú bántó üzenetet, amelyekben Indítványozott szidja I. r. Indítványozót, valamint kritizálja, degradálja és megalázóan ír II. r. Indítványozóról. A másodfokú ítélet kiemeli, hogy 2020. júniusában a tartásdíj átutalásakor az Indítványozott kedves üzenetet írt a közleménybe, amellyel a kapcsolatot akarta felvenni a lányával. Azonban a Fővárosi Törvényszék figyelmét teljesen elkerülte az a tény, hogy 2020. júniusában a felek között folyamatban volt már a tartásdíj megszüntetése iránti per közel fél éve, így Indítványozott tudatosan is igyekezett olyan tartalmú üzenetet küldeni a II. r. Indítványozónak, amely azt alapozza meg, hogy ő a kapcsolatot igyekszik normálisan felvenni a lányával, ezzel szemben II. r. Indítványozó ok nélkül elutasító vele szemben, így ezzel alá tudja majd támasztani a peres eljárásban az igazát. A Fővárosi Törvényszéknek ezen időpontokra is figyelemmel kellett volna lennie, valamint arra is, hogy Indítványozott ily módon kívánta befolyásolni a peres eljárás kimenetelét.

A II. r. Indítványozó párkapcsolatát az Indítványozott nem egyszerűen csak ellenezte és II. r. Indítványozó barátját nem csak méltatlannak találta a lányához, mint ahogy azt a másodfokú ítélet tartalmazza, hanem a becsületsorbítására alkalmas kifejezésekkel illetve több ízben a fiatalembert e-mailekben és sms üzenetekben is, amelyeket az Indítványozók szintén mellékeltek a peres eljárás során. Ezen üzenetek II. r. Indítványozó és a barátja számára is igen bántóak voltak, valamint Indítványozott személyes megnyilvánulásai is, amelyek alkalmasak arra, hogy II. r. Indítványozó kapcsolatát is negatívan befolyásolják. Mindezt szintén nem vizsgálta a másodfokú Bíróság.

A II. r. Indítványozó az Indítványozott tanácsát átgondolta a pályaválasztása során, végül így döntött arról, hogy általános orvosi karra adja be a jelentkezését. A II. r. Indítványozó az Indítványozott által részére adott 200.000,- Ft összeget nem fogadta el a felvételi előkészítőre, hanem megkérte I. r. Indítványozót, hogy fizesse vissza Indítványozottnak ezen összeget. Kiemelendő, hogy Indítványozott ekkor sem fizette a havi tartásdíjakat a II. r. Indítványozó után. A II. r. Indítványozó ezen magatartása bizonyítja, hogy ő nem akarta azt, hogy Indítványozott csak úgy ingyenes fizessen neki tartást, hiszen ha csak követelést támasztott volna Indítványozott irányába annak érdekében, hogy az tartásdíjat fizessen, akkor minden fenntartás nélkül elfogadta volna a 200.000,- Ft összeget is. Az Indítványozott azzal sem értett egyet, hogy II. r. Indítványozó a [REDACTED] általános orvosi karára jelentkezett, mivel nem Indítványozott akarata érvényesült, amelynek Indítványozott szintén súlyosan bántó és megalázó hangnemben adott hangot.

A másodfokú Bíróság egyáltalán nem mérlegelte Indítványozott terhére azt, hogy II. r. Indítványozó angliai utazása kapcsán súlyosan bántó, megalázó és becsületsorbítására alkalmas véleményt fogalmazott meg a II. r. Indítványozóról, amely szintén komoly pszichés hatással jár, valamint azt sem, hogy ugyanilyen magatartást tanúsított II. r. Indítványozóval szemben, amikor annak barátját minősítette kifejezetten bántó és megalázó jelzőkkel több alkalommal, illetve amikor hasonló módon vélekedett Indítványozott a II. r. Indítványozó továbbtanulása kapcsán annak terveiről. Köztudott, hogy a szülők véleménye még fiatal felnőtt korban is komoly hatással van a gyermekekre, így az, hogy Indítványozott minden féle negatív, bántó, dehonesztáló és megalázó kifejezést használ a II. r. Indítványozóra, annak barátjára és családtagjaira, igen negatív hatásokkal jár hosszú távon. Mindezek ellen szintén csak úgy tudott II. r. Indítványozó védekezni, hogy a kapcsolatot megszakította apjával, hiszen egy ponton túl már nem tudta II. r. Indítványozó elviselni ezen lelki-abúzust, amelyet Indítványozott tanúsított.

A Fővárosi Törvényszék is rögzíti ítéletében, hogy a felek között 2018. évben több hatósági, bírósági eljárás is folyamatban volt a közöttük kialakult konfliktusok következtében. Ekkor több vita is a felek között tettelegességig fajult, amelyeket a másodfokú ítélet is tartalmaz. E körben kiemelendő, hogy a másodfokú ítélet II. r. Indítványozó terhére mérlegeli a tettelegességig fajult konfliktusokat, amelyek során a Fővárosi Törvényszék szerint a II. r. Indítványozó kezdeményezte a fizikai atrocitásokat. Nem veszi azonban figyelembe a másodfokú ítélet azon tényét, hogy Indítványozott kiprovokálta a II. r. Indítványozó viselkedését, valamint ahelyett, hogy a szükséges mértékben reagált volna, az Indítványozott is tettelegességet alkalmazott, amely ráadásul II. r. Indítványozó viselkedéséhez képest eltúlzott volt. Az eljárás során a II. r. Indítványozó személyes meghallgatásán elmondta, hogy 2018. januárjában az Indítványozott megjelent a lakóhelyén, elkezdte őt levideózni, hogy Indítványozók „rohasztják az avokádókat” és idegenek előtt gyalázta őket, amely miatt kérte tőle II. r. Indítványozó, hogy hagyja mindezt abba és miután a kérésnek Indítványozott nem tett eleget, akkor II. r. Indítványozó a kezében lévő telefont leállította, de az Indítványozott kezéből nem vette ki és nem is verte ki a telefont, amelyre válaszul az Indítványozott oldalba

lökte őt, majd felpofozta. Ezen eseménysort a másodfokú Bíróság a tényállásban olyan módon rögzítette, hogy a telefont II. r. Indítványozó kiütötte az Indítványozott kezéből és ebből kifolyólag került sor fizikai atrocitásra. Maga a másodfok rögzíti, hogy 2018. július 12. napján, miután Indítványozott erőteljesen félrelökte I. r. Indítványozót, amely után az Indítványozók elkezdtek kikísérni a lakásból őt, II. r. Indítványozó arcon legyintette [REDACTED] amire válaszul Indítványozott II. r. Indítványozót nem elég, hogy vállon lökte, de eközben igyekezett kigáncsolni és bokán is rúgta. Ugyan II. r. Indítványozó magatartása is vitatható, de az arra adott indítványozotti reakció eltúlzott volt. Ezzel szemben a másodfokú Bíróság ítéletében arra az álláspontra helyezkedik, hogy Indítványozott cselekményei elsősorban elhárító jellegűek voltak, amely álláspontra tekintettel alappal állapítható meg, hogy a másodfokú Bíróság nem vizsgálta megfelelően a körülményeket.

Az Indítványozók nyilatkoztak a peres eljárás során arról, hogy II. r. Indítványozó azért vonta vissza a feljelentését a történetek után, mivel Indítványozottat korábban felfüggesztett börtönbüntetésre ítélték és nem akarta, hogy a feljelentése következtében börtönbe kerüljön.

A másodfokú Bíróság azon tényt sem mérlegelte megfelelően, hogy az Indítványozottal szemben megelőző távoltartás elrendelésére került sor az Indítványozók irányában, amely megelőző távoltartást az ügyben eljáró másodfokú bíróság hatályon kívül helyezett, azonban a döntésben rögzítésre került, – amelyet a jelen ügy másodfokú Bírósága is rögzít ítéletében – a házastársak között a kapcsolat viszálykodó, nagyon elmérgesedett, az Indítványozott által használt stílus erősen vitatható.

Kiemelendő továbbá, hogy az elsőfokú ítélet rögzítette, hogy az ítélet meghozatalakor az elsőfokú Bíróság figyelembe vette Indítványozott tárgyalásokon tanúsított magatartását is. Az elsőfokú Bíróság rögzítette, hogy az Indítványozott a tárgyalásokon tanúsított magatartásából egyértelműen kiderül, hogy Indítványozott még egy bírósági tárgyaláson sem tudja az indulatait fékezni, több alkalommal agresszíven, kioktatóan és indulatosan nyilvánult meg. Ezzel szemben a Fővárosi Törvényszék álláspontja szerint a jegyzőkönyvekből nem tűnt ki olyan súlyosan kifogásolható cselekmény, magatartás, amely indokolná II. r. Indítványozó részéről, hogy nem tartja a kapcsolatot az apjával. A leírt jegyzőkönyvek nem alkalmasak arra, hogy olyan mértékben visszaadják Indítványozott tárgyalásokon tanúsított magatartását, hogy az alapján ilyen tartalmú következtetéseket vonjon le a másodfok. Az elsőfokú Bíróság nem ok nélkül vette figyelembe az Indítványozott tárgyalásokon tanúsított magatartását, hanem – ítéletében ki is emelve – azért, mert Indítványozott egy olyan helyzetben sem volt képes fékezni a benne tomboló indulatokat, ahol arra köteles lenne és amely kötelességére figyelemmel sem volt. Ez a tény már önmagában felveti azt a per szempontjából igen fontos kérdést, hogy ha az Indítványozott egy ilyen formális és szabályozott helyzetben nem képes szabályozni viselkedését, akkor a gyermekeivel szemben, akikkel kapcsolatosan fölényben is érzi magát hogyan viselkedhet rendszeresen. Számtalan peradat vonatkozik arra, hogy a családja előtt még annyira sem tudja szabályozni a viselkedését, mint a bírósági tárgyalásokon, így nem lehet felróni II. r. Indítványozónak azt, hogy Indítványozott féktelen viselkedésével szemben csak úgy tudja megvédeni magát, ha nem tart vele kapcsolatot. Álláspontom szerint ezen körülményeket a másodfokú Bíróságnak az elsőfokú bíróság elsőkézből szerzett tapasztalataira támaszkodva kellett volna mérlegelnie.

A II. r. Indítványozó terhére értékelte a Fővárosi Törvényszék, hogy nem értesítette arról Indítványozottat, hogy melyik egyetem melyik szakára nyert felvételt. E körben nem vette egyáltalán figyelembe a másodfokú Bíróság és e végett nem is megfelelően értékelte azt, hogy II. r. Indítványozó 2018. nyarának közepén tudta meg, hogy a [REDACTED] orvosi karára felvételt nyert. A felek között a tettelegességig fajuló konfliktusok 2018. januárjában és júliusának elején

történtek, illetve az Indítványozók ekkor kérték Indítványozottal szemben a megelőző távoltartást, így egyértelműen megállapítható, hogy a felek kapcsolata nem volt alkalmas arra, hogy a II. r. Indítványozó tudassa ezen információkat az apjával. Kiemelendő, hogy a konfliktusok kialakulása nem volt felróható II. r. Indítványozónak, azokat Indítványozott szította és azok kimenetelébe közrehatása is jelentős szerepet játszott. Erre tekintettel az, hogy a másodfok mindezt a II. r. Indítványozó terhére értékeli, súlyosan méltánytalan és a per eldöntése szempontjából jelentősen kiható hiba volt.

Az Indítványozott arra tekintettel, hogy lányával nem tudott kapcsolatba lépni, 2019 októberében és 2021 évben kinyomozta a II. r. Indítványozó órarendjét és hívatlanul megjelent ████████-en a II. r. Indítványozónál. Ezen „látogatásai” Indítványozottnak igen zaklató és felelemkeltő módon valósultak meg, emellett II. r. Indítványozót igen kellemetlen helyzetbe is hozta velük. II. r. Indítványozó minderre tekintettel nem volt hajlandó kommunikálni az Indítványozottal, amit a másodfok szintén olyan módon értékelt II. r. Indítványozó terhére, hogy e közben nem vizsgálta azt, hogy Indítványozott ezen „látogatások” során milyen magatartást tanúsított lánya irányába. A másodfokú Bíróság olyan mértékben nem vette figyelembe az Indítványozott viselkedését, hogy az ítéletében ezen utazásokat „teljesen érthető és ésszerű lépésnek” minősítette és elfogadhatónak találta, miközben ezzel Indítványozott súlyosan megsértette II. r. Indítványozó magánélethez való jogát.

A fentiekén túlmenően a másodfokú Bíróság szintén súlytalan indítványozói hivatkozásoknak tekintette azt, hogy az Indítványozott álnéven zaklatja a gyermekeit, azok kifejezett tiltakozása ellenére, a képmáshoz való joguk rendszeres megsértésével fényképeket és videókat készít róluk, így II. r. Indítványozóról is, kéretlenül utazik ████████ hogy „kiderítse” II. r. Indítványozó jár-e egyetemre, holott tudta a leánya tovább tanulási szándékát, azonban ezen alkalmakor zaklatóan lépett fel II. r. Indítványozóval szemben.

A II. r. Indítványozó terhére értékelt a másodfokú Bíróság, hogy a peres eljárás során sem igyekezett a kapcsolatot felvenni apjával és azt helyreállítani, valamint azt, hogy a II. r. Indítványozó magatartásából azt tünt ki, hogy a jövőben sem kíván Indítványozottal kapcsolatot tartani. Tekintettel arra, hogy a másodfok nem vizsgálta megfelelően felperes magatartását II. r. Indítványozó irányába, így mindezt II. r. Indítványozó terhére értékelni kifejezetten hibás következtetés az ügy összes körülményére tekintettel.

A Fővárosi Törvényszék az elmúlt években történtek csakis külön – külön vizsgálta, ahogy az Indítványozott cselekedeteit, magatartását is az Indítványozók és különösen a II. r. Indítványozó irányába, miközben a II. r. Indítványozó magatartását összességében is vizsgálta, így helytelen következtetéseket vont le, amelyek alapján megállapította a II. r. Indítványozó érdemtelenységét. A másodfokú Bíróságnak alaposabban és összességében is vizsgálnia kellett volna Indítványozott magatartását és cselekedeteit II. r. Indítványozó irányába, ahogyan azt is, hogy ezen cselekedetek, magatartások milyen hatással voltak II. r. Indítványozóra és arra, hogyan viselkedik az apjával szemben.

Álláspontom szerint az Indítványozó magatartásai olyan súlyúak, amelyek kellő indokot adtak a II. r. Indítványozónak arra, hogy az Indítványozottal ne tartson kapcsolatot és az ne alapozza meg az érdemtelenységét.

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság 2023. június 6. napján hozta meg a Pfv.II.20.423/2025/9. sorszámú ítéletét, amellyel a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A Kúria ugyan kitézett tárgyalást az eljárása során, azonban végül úgy döntött, hogy

tárgyaláson kívül bírálja el az ügyet és a tárgyalást beállította.

A Kúria ítéletében osztotta a Fővárosi Törvényszék jogkövetkeztetését és nem ismételte meg a kifejtett indokolását.

A kúriai ítélet azonban rögzíti, hogy ugyan az elsőfokú Bíróság a gyermek szempontjait értékelve hozta meg a döntését, azonban azt a másodfokú Bíróság újra értékelve az Indítványozott szempontjából vizsgálta, amely alapján a Kúria szerint helyes következtetéseket vont le. A Kúria is osztotta a másodfok azon álláspontját, hogy az Indítványozott nem valósított meg olyan súlyú magatartást a II. r. Indítványozó irányába, amely megalapozná azt, hogy a II. r. Indítványozó megszakítsa a kapcsolatot az Indítványozottal, vagyis amely olyan súlyú, hogy az a gyermek életét jelentősen befolyásolja vagy kiható és súlyos érdeksérelmet okozna neki. A Kúria rögzíti, hogy az Indítványozóknak nem sikerült bizonyítaniuk, hogy a II. r. Indítványozó valóban kelő okkal szakította meg a kapcsolatot az Indítványozottal.

Az ítélet arra az álláspontra helyezkedik, hogy az Indítványozott viselkedése részben nem kirívó annyira, hogy az a társadalom általános erkölcsi értékrendjével ellentétes legyen, részben bizonyíthatatlanok.

Ezenfelül a Kúria szintén nem vizsgálta összességében az Indítványozott magatartásait és azt a folyamatos lelki és pszichés nyomást, amelyet az Indítványozókra nyomott, hanem a másodfokú Bírósághoz hasonlóan külön - külön vizsgálta az Indítványozott tetteit. Amennyiben egységében és összefüggésében is vizsgálta volna az Indítványozott magatartását, úgy egyértelműen megállapíthatta volna, hogy társadalmilag is kirívóan viselkedik a gyermekével szemben az Indítványozott, így a gyermek nem érdemtelen a tartásra, mivel okkal nem tartja az apjával a kapcsolatot. E körben kiemelendő, hogy a felülvizsgálati eljárás során maga az Indítványozott nyilatkozott arról, hogy önként ismételtén fizet tartást a II. r. Indítványozó részére, amely nyilatkozata Indítványozottnak felveti azt a kérdést, hogy milyen okból indította el a peres eljárást és hagyta még jobban megromlani a gyermekével a kapcsolatát, illetve azt is, hogy akkor mégsem tartja-e érdemtelenebb a gyermekét a tartásra. Ezen körülményeket sem vette a Kúria figyelembe.

A Kúria álláspontja szerint az, hogy a családi ünnepeken, vagyis a saját gyermekei esküvőjén, ballagásán az Indítványozó nem kívánt részt venni önmagától, a felróhatóság szempontjából az ügyben súlytalan. Álláspontom szerint társadalmilag súlyosan elítélt dolog az, hogy ha egy édesapa a gyermeke balagására, esküvőjére és egyéb nagyobb családi rendezvényre nem megy el, ahogyan az is az lenne, ha nem lenne meghívva.

Kiemelendő továbbá, hogy a Kúria álláspontja szerint az, hogy az Indítványozott durva, sértő vagy lekicsinylő kifejezéseket használ a gyermekére, nem alkalmas büntetőeljárás lefolytatására, így az a távoltartás elrendelését nem akadályozta meg. Az Indítványozottal szemben elsőfokon a megelőző távoltartás elrendelésre került, amely megelőző távoltartást az ügyben eljáró másodfokú bíróság hatályon kívül helyezett, azonban a döntésben rögzítésre került, hogy a házastársak között a kapcsolat viszálykodó, nagyon elmérgesedett, az Indítványozott által használt stílus erősen vitatható. A Kúria ezen állásfoglalásával gyakorlatilag azt mondja ki, hogy bűncselekménynek kell ahhoz megvalósulnia, hogy kellő indoka legyen egy gyermeknek arra, hogy a szülőjével megszakítson egy bántalmazó kapcsolatot, ahhoz nem elégséges az, hogy a szülő évek óta pszichésen és verbálisan bántalmazza és zaklatja a gyermekét, rendszeresen dehonesztáló és súlyosan sértő kifejezésekkel illeti őt és szeretteit. A Kúria szintén nem volt arra figyelemmel, hogy a fizikai

atrocitásokat vagy ténylegesen az Indítványozott kezdte meg vagy olyan szinten provokálta a II. r. Indítványozót, hogy fizikai erővel lépett fel emiatt, amit aztán az Indítványozott aránytalanul és szükségtelenül nagyobb fizikai fellépéssel torolt meg.

Abban igaza van a Kúriának, hogy érzelmi kapcsolatot a jog nem tud kikényszeríteni, azonban a jognak nem szabad arra sem rákényszeríteni az állampolgárokat, hogy eltűnjék a bántalmazó magatartásokat, illetve a jogalkotói szándékkal ellentétes, hogy maga a jog kényszerítse bele a bántalmazás tűrésébe őket.

Kiemelendő, hogy a Fővárosi Törvényszékhez hasonlóan a Kúria is tárgyaláson kívül hozta meg ítéletét, így nem győződött meg arról, hogy az Indítványozott viselkedése már önmagában társadalmilag kirívó, a formális helyzeteket kezelni nem képes és ahogy az elsőfokú Bíróság megállapította családi körben még annál is veszélyesebb.

3. Az eljárásban megvalósuló jogsérelmek

Az Abtv. 29 §-a rögzíti, hogy „[a]z Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.” A döntések esetén az alábbi alapjogsérelmek történtek.

3.1. Az Alaptörvény VI. cikk (1) és (2) bekezdése – a magánélet és az otthon tiszteletben tartásához való joga - kapcsán az eljárás során a jogsérelmeket az alábbiakban jelölöm meg röviden:

- 1) a másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék teljes mértékben figyelmen kívül hagyta az eljárása során és nem vizsgálta, hogy Indítványozott rendszeresen megsértette az Indítványozók magánélethez való jogát és az otthonuk nyugalma,
- 2) a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság teljes mértékben figyelmen kívül hagyta az eljárása során és nem vizsgálta, hogy Indítványozott rendszeresen megsértette az Indítványozók magánélethez való jogát és az otthonuk nyugalma,
- 3) a másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék nem vizsgálta megfelelően, hogy Indítványozott a II. r. Indítványozó magánéletébe milyen mélységekig avatkozott bele, illetve azt, hogy párkapcsolatára erősen negatívan ható magatartást tanúsított a II. r. Indítványozóval és párjával szemben,
- 4) a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság nem vizsgálta megfelelően, hogy Indítványozott a II. r. Indítványozó magánéletébe milyen mélységekig avatkozott bele, illetve azt, hogy párkapcsolatára erősen negatívan ható magatartást tanúsított a II. r. Indítványozóval és párjával szemben.

3.2. Az Alaptörvény XV. cikk (3) bekezdése – nők és férfiak egyenjogúsága - kapcsán az eljárás során a jogsérelmeket az alábbiakban jelölöm meg röviden:

- 1) a másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék egyértelműen a férfi Indítványozott érdekeit vette figyelembe, a női Indítványozók érdekeire és állításaira egyáltalán nem volt tekintettel, az Indítványozott agresszivitását figyelmen kívül hagyta, ezzel szemben a női II. r. Indítványozó terhére mérlegelte a fizikai atrocitást, nem vizsgálva annak kiváltó okait,

- 2) a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság egyértelműen a férfi Indítványozott érdekeit vette figyelembe, a női Indítványozók érdekeire és állításaira egyáltalán nem volt tekintettel, az Indítványozott agresszivitását figyelmen kívül hagyta, ezzel szemben a női II. r. Indítványozó terhére mérlegelte a fizikai atrocitást, nem vizsgálva annak kiváltó okait.

3.3. Az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdése – gyermek védelméhez és gondoskodásához való joga - kapcsán az eljárás során a jogsérelmeket az alábbiakban jelölöm meg röviden:

- 1) a másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék teljes mértékben figyelmen kívül hagyta az eljárása során és nem vizsgálta, hogy Indítványozott magatartásával súlyosan veszélyezteti a II. r. Indítványozó megfelelő szellemi és erkölcsi fejlődését, valamint nem biztosítja számára a megfelelő védelmet és gondoskodást,
- 2) a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság teljes mértékben figyelmen kívül hagyta az eljárása során és nem vizsgálta, hogy Indítványozott magatartásával súlyosan veszélyezteti a II. r. Indítványozó megfelelő szellemi és erkölcsi fejlődését, valamint nem biztosítja számára a megfelelő védelmet és gondoskodást.

3.4. Az Alaptörvény XX. cikk (1) bekezdése – testi és lelki egészséghez való jog - kapcsán az eljárás során a jogsérelmeket az alábbiakban jelölöm meg röviden:

- 1) a másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék teljes mértékben figyelmen kívül hagyta az eljárása során és nem vizsgálta, hogy Indítványozott magatartásával súlyosan sérti és veszélyezteti az Indítványozók testi és lelki egészségét, hosszú távú káros hatás gyakorol különösen a II. r. Indítványozó lelki és érzelmi életére,
- 2) a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság teljes mértékben figyelmen kívül hagyta az eljárása során és nem vizsgálta, hogy Indítványozott magatartásával súlyosan sérti és veszélyezteti az Indítványozók testi és lelki egészségét, hosszú távú káros hatás gyakorol különösen a II. r. Indítványozó lelki és érzelmi életére.

3.5. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése – a tisztességes eljáráshoz való jog - kapcsán az eljárás során a jogsérelmeket az alábbiakban jelölöm meg röviden:

- 1) a másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék egyáltalán nem vizsgálta meg megfelelően a fellebbezési eljárás során, hogy az Indítványozott magatartása milyen, mi adott arra alapot az elsőfokú Bíróságnak, hogy ítéletében rögzítse, hogy Indítványozott magatartása elfogadhatatlan és sérti a bíróság méltóságát, valamint a feltárt tényállást nem megfelelően értékelte,
- 2) a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság egyáltalán nem vizsgálta meg megfelelően a felülvizsgálati eljárás során, hogy az Indítványozott magatartása milyen, mi adott arra alapot az elsőfokú Bíróságnak, hogy ítéletében rögzítse, hogy Indítványozott magatartása elfogadhatatlan és sérti a bíróság méltóságát, valamint az általa megállapított tényállás hiányosan került rögzítésre, abból olyan fontos elemeket hagyott ki, amelyek Indítványozott felróható viselkedésére vonatkoztak és magyarázatot adtak a II. r. Indítványozó reakcióira.

Mindezek a jogsérelmek egyenként is, de különösen összességében olyan mértékű alapjogsérelemnek minősülnek, amely megfelelő alapot ad az ítéletek alaptörvényellenességének megállapításához, valamint az ítéletek megsemmisítéséhez.

4. Az indítvány befogadásának feltételei

Kérem, hogy a T. Alkotmánybíróság az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panaszomat elbírálni szíveskedjen.

A megjelölt bírósági ítéletek érdemben sértik indítványozóknak, különösen a II. r. Indítványozónak az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében, XV. cikk (3) bekezdésében, a XVI. cikk (1) bekezdésében és a XX. cikk (1) bekezdésében, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt alapjogait.

A bírósági ítéletek az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelme alapján azt eredményezik, hogy - az elsőfokú Bíróság döntésével szemben - figyelmen kívül hagyják az Indítványozóit magatartását az Indítványozókkal szemben, egyoldalúan, az Indítványozott javára mérlegelik a tényállást, ezzel pedig egy családon belül bántalmazott állampolgár érdekeit súlyosan sértő döntést hoznak és megerősítik azon hibás joggyakorlatot, hogy hibáztatják a bántalmazás áldozatát, ezzel pedig nem a jog által adandó védelmet és biztonságot biztosítják számára, hanem megbüntetik azért, mert megvédi magát a bántalmazó szülőjétől.

Az eljáró bíróságok az egyébként az Alaptörvénnyel összhangban értelmezhető jogszabályi rendelkezéseket alaptörvény-ellenesen értelmezték, és alkalmazták, ezzel okozva alaptörvény-ellenes helyzetet.

4.1 Nyilatkozom, hogy a jelen alkotmányjogi panasszal támadott bírói döntésekkel kapcsolatban mindezekig nem volt folyamatban alkotmánybírósági eljárás.

4.2. Az Abtv. 27. § (2) bekezdésével összhangban nyilatkozom, hogy az Indítványozók a panasszal érintett eljárások alperesei, a II. r. Indítványozott a továbbtanuló nagykorú gyermek, aki jogosult a megszüntetni kívánt tartásra, míg I. r. Indítványozó a II. r. Indítványozó édesanyja, aki az Indítványozott volt házastársa, akivel 2014. évben megállapodást kötött a gyermektartásdíj kapcsán a házassági bontóper során, így Indítványozók érintettsége nyilvánvaló.

4.3. Az Abtv. 27. § (1) bekezdés *b)* pontjával összhangban nyilatkozom, hogy az indítványozók a jogorvoslati lehetőségeket kimerítették, a Fővárosi Törvényszék 51.Pf.633.783/2022/5. sorszám alatt hozott ítélete és a Kúria Pfv.II.20.423/2023/9. sorszámú ítélete jogerős és végrehajtható.

4.4. Nyilatkozom, hogy az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja szerint az alkotmányjogi panasz az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozik.

4.5. Az Indítványozók az Abtv. 52. § (5) bekezdése szerint hozzájárulnak személyes adataik kezeléséhez, valamint az indítvány közzétételéhez.

4.6. Az Abtv. 30. § (1) bekezdésével és 53. § (2) bekezdésével összhangban, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II.27.) AB Tü. határozat 28. § (1) és (2) bekezdései szerint az alkotmányjogi panaszt a felülvizsgálat során hozott ítélet kézbesítésétől számított 60 napon belül kerül megküldésre az első fokon eljáró Bíróság részére.

A fentiekben kifejtettek alapján az alkotmányjogi panasz alkalmas arra, hogy azt az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II.27.) Tü. határozat 30. § (1) bekezdése alapján befogadja.

Az Indítványozók az Abtv. 52. § (6) bekezdésének megfelelően csatolták azokat a dokumentumokat, amelyek az indítványban foglaltakat alátámasztják.

5. Az alkotmányjogi panasszal érintett peres eljárás részletes ismertetése

5.1. A felek

Az I. r. Indítványozó Dr. Szabó Csilla, [REDACTED] alatti lakos, a peres eljárás I. r. alperese és II. r. Indítványozó édesanyja, az Indítványozott volt házastársa, míg a II. r. Indítványozó Schlarb Zita, [REDACTED] alatti lakos, a peres eljárás II. r. alperese, az Indítványozott és az I. r. Indítványozó legkisebb gyermeke.

Az Indítványozott [REDACTED] alatti lakos, a peres eljárás felperese, a II. r. Indítványozó edesapja, az I. r. Indítványozó volt házastársa.

5.2. Ténybeli előzmények

Az I. r. Indítványozó és Indítványozott 1989. szeptember 9. napján kötöttek házasságot, majd életközösségük 2014 januárjában teljesen és helyrehozhatatlanul megromlott. A házasságból három gyermek született, [REDACTED] a és I. [REDACTED] Schlarb Zita, vagyis a II. r. Indítványozó. A 6.P.III.21.089/2014. ügyszámon a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság előtt folyamatban lévő házassági bontóperes eljárás alatt felek mindhárom gyermeke tanult, [REDACTED] a egyetemi hallgató, II. r. Indítványozó pedig a [REDACTED] anukója volt.

Az I. r. Indítványozó és Indítványozott a házassági bontóper során megállapodtak a törvény által kötelezően előírt kérdésekben, így egyezséget kötöttek arról, hogy a legkisebb, 1998. július 11. napján született II. r. Indítványozó – kiskorú gyermekük – tekintetében közösen gyakorolják a szülői felügyeleti jogot, kiskorú gyermekük után Indítványozott havi 50 000 Ft tartásdíjat fizet, peres felek továbbtanuló másik gyermekei után Indítványozott nem fizet tartásdíjat. I. r. Indítványozó a megállapodásban biztosította Indítványozott számára az akkor kiskorú gyermekükkel való korlátlan kapcsolattartást.

Az egyezségbe foglalt tartásdíj Indítványozott havi jövedelmének még a 10%-át sem érte el és I. r. Indítványozó csak azért egyezett bele az Indítványozott által meghatározott összegbe, mert a felek házassági életközössége olyan mértékben megromlott, hogy I. r. Indítványozó és gyermekeinek testi és lelki nyugalma veszélyben volt, a házastársi veszekedések elkerülése érdekében I. r. Indítványozó a házasság mielőbbi felbontását szerette volna. Indítványozott már akkor is elzárkózott attól, hogy felek két nagykorú, továbbtanuló gyermeke után tartásdíjat fizessen, ezért a felek rossz viszonyára tekintettel nem sikerült megállapodni a két nagyobb gyermek után fizetendő tartásdíjban, így Indítványozott kizárólag felek legkisebb gyermeke után vállalta a tartásdíj megfizetését. Indítványozottban fel sem merült, hogy az ugyan nagykorú, de akkor még egyetemista gyermekeit lelkileg és anyagilag támogassa a felek házassági életközösségének megszűnése után is. Indítványozott határozott álláspontja volt,

hogy tartásdíj a gyermek 18 éves koráig jár. Indítványozott egyébként mindig feltételekhez kötötte a gyerekekkel való találkozását, szeretet-megvonásos módszert alkalmazott.

Indítványozott felek legkisebb gyermeke utáni tartásdíjat 2015. augusztustól nem fizette, ezért az I. r. Indítványozó 2019-ben a II. r. Indítványozó után fizetendő gyermektartásdíj fizetésére vonatkozó végrehajtási eljárást indított 0103-39.Vh 907/2019. ügyszámon.

Indítványozott I. r. Indítványozó részére azért nem utalta a gyermektartásdíjat, mert Indítványozott álláspontja szerint I. r. Indítványozó egyrészt nem tud bánni a pénzzel, másrészt a „pasijaira” vagy a féktelen költségeire költi. A felek legkisebb lányának a tartásdíj megfizetését lábmosástól tette függővé.

Indítványozott a II. r. Indítványozó után fizetendő gyermektartásdíjat feltételekhez kötötte. Azt mondta a lányának, hogy csak akkor fizet neki havi gyermektartásdíjat, ha megmossa és megcsókolja a lábát, ahogy Jézus is a tanítványainak tette. Indítványozott ezen és hasonló jellegű kijelentését a két idősebb gyermek is tudja tanúsítani, mivel hasonlóképpen feltételekhez kötötte az ő gondozásukat, nevelésüket is.

I. r. Indítványozó gyermekeit sohasem hangolta az édesapjuk ellen, sosem tiltotta és jelenleg sem tiltja meg, hogy találkozzanak vele. A gyermekek nem gyűlölik az apjukat, csak sajnálatos módon nem egyszer az apjuk velük szemben tanúsított viselkedése nem volt szeretetteljes, hanem inkább kritikus, feltételekhez kötött, bántalmazó, ami megviselte és megviseli a gyerekeket. Például Indítványozott a fiának házasságkötését is azért ellenezte, mert azt jósolta, hogy a menyasszony ott fogja hagyni őt, [REDACTED] esküvőjére sem ment el önként. Indítványozott azért vett részt az esküvőn, mert az akkori élettársa, [REDACTED] vette, hogy elmenjen.

2017 októberében, amikor II. r. Indítványozott cserediák programra mehetett volna nyelvtanulási célból Londonba, az Indítványozott által ígért támogatást nem kapta meg, sőt Indítványozott azt állította, hogy II. r. Indítványozó cselédnek menne Londonba, és a legzavarosabb e-maileket küldte, miszerint I. r. Indítványozó így akar megszabadulni lányától és rosszlánynak akarja külföldre küldeni. Végül II. r. Indítványozó nem tudott részt venni az utazáson.

Indítványozott az évek során olyan magatartást tanúsított mindhárom gyermekével szemben, így a II. r. Indítványozóval szemben is, valamint fizikai atrocitásokra is sor került, amely magatartások eredményeként a gyermekek egy idő után megszakították a kapcsolatot vele. Az Indítványozott megkeserítette mind a gyermek, mind a volt házastársa életét, azzal, hogy folyamatosan álnéven emailekkel bombázta őket, és megfigyelte a családtagokat. A II. r. Indítványozó azért szakította meg 2017. évben a kapcsolatot az Indítványozottal, mert az olyan mértékben bántó és megalázó módon avatkozott be a magánéletébe, hogy azt II. r. Indítványozó nem tudta elviselni.

Az Indítványozott a II. r. Indítványozó ballagására csakis azért ment el, mert [REDACTED] sikerült rávennie őt erre, azonban arra nem ment volna el magától felperes. Ebből is látszik, hogy Indítványozott érdemben nem akart megfelelően részt venni II. r. Indítványozó életében, hiszen tőle elvárható volt, hogy II. r. Indítványozó ballagásán részt vegyen, különösen arra tekintettel, hogy arra meg is volt hívva.

II. r. Indítványozó felvételi előkészítőjének támogatását Indítványozott szintén feltételhez kötötte volna, arra akarta készíteni a lányát, hogy ne pszichológus legyen, hanem a fogorvosi

karra menjen, mert a fogorvosok jól keresnek. I. r. Indítványozó azt nyilatkozta, hogy csak akkor fizet tartásdíjat és járul hozzá a felvételi előkészítő költségéhez, ha a gyermeke a fogorvosi karra megy és megcsókolja és megmossa a lábát. II. r. Indítványozó egyébként figyelembe vette az Indítványozott kérését, több helyet is meglátogatott és végül egyedül úgy döntött, hogy a fogászat nem érdekli, általános orvosi karra megy.

Az Indítványozott rendszeresen visszajárt az utolsó közös lakóhelyre, ahol rendszeresen videó- és fényképfelvételeket készített, illetve az Indítványozók élelmét is megezte azok beleegyezése nélkül. Az Indítványozók kénytelenek voltak a saját szobáikat Indítványozott miatt zárva tartani. Az Indítványozott Indítványozók felé tanúsított magatartása súlyosan sértette azokat a mindennapjaikban. Alapvetően békés családi élet esetén nem indokolt, hogy arra kelljen valakinek figyelnie, hogy mindig zárva tartsa a hálószobáját, vagyis a legprivátabb helyiségét, hiszen a családtagok tiszteletben tartják a másik magánszféráját. Azonban Indítványozott az utolsó közös lakóhelyül szolgáló ingatlanba rendszeresen bejelentés nélkül járt vissza, amely az Indítványozók számára azért okozott súlyos érdeksérelmet, mert ilyenkor Indítványozott nem csak a saját dolgaiért ment az ingatlanba, illetve a saját szobájába, hanem a teljes lakást videózza és fényképezte, így az Indítványozók hálószobáit is, a legprivátabb területet, valamint az Indítványozók által maguknak vásárolt ételeket is rendszeresen engedély nélkül megezte úgy, hogy a nagyobb gyermekek tartásáról nem gondoskodott annak ellenére, hogy a gyermekek tartásra jogosultak voltak, illetve II. r. Indítványozó tartásához sem járult hozzá, holott arra a házassági bontóperben kötött megállapodás értelmében köteles volt. Indítványozott azzal, hogy a gyermekek tartásához nem járult hozzá és rendszeresen elfogyasztotta az Indítványozók ételét, komoly anyagi terhet is rótt I. r. Indítványozóra, aki az ételt a gyermekei, így II. r. Indítványozó és a maga számára vásárolta, nem a magát eltarítani képes Indítványozott számára.

Az Indítványozott a tartásdíj fizetés körében elvárta a II. r. Indítványozótól, hogy ne csak egyszerűen tájékoztassa a tartásdíj elköltése kapcsán, hanem azt várta el, hogy a II. r. Indítványozó minden nap beszámoljon teljes egészében az életéről, valamint azt is, hogy Indítványozók csókoljanak neki kezét cserébe, mosdassák meg a lábát is. Ezen elvárások irreálisak, megalázóak és Indítványozott olyan hangnemben követelte az Indítványozóktól mindezt, amely súlyosan sértő volt rájuk nézve.

Az Indítványozott folyamatosan kéretlen, bántó, megalázó, pocskondiázó, rasszista és gyűlöletkeltő e-mailekkel bombázta. Indítványozott egyes e-mailekben részletesen kifejti, hogy II. r. Indítványozó valamennyi tanulmányával kapcsolatban kifejtett tevékenysége az Indítványozott szerint kudarc. A valóság az, hogy II. r. Indítványozó kiváló érettségit írt, és felvételt nyert az orvosi egyetemre. Az ilyen tartalmú megnyilvánulásai egy szülőnek komoly pszichológiai hatással vannak egy tizenéves fiatalra, amelyek az egész életére kihatnak, mind szakmai, mind párkapcsolatai életére, de arra is, hogy milyen szülő válik belőle. Az, hogy Indítványozott ilyen degradálóan nyilvánul meg a gyermekéről, komoly pszichés megterhelés: jelent II. r. Indítványozónak, amely ellen csak úgy volt képes védekezni, hogy megszakította az apjával a kapcsolatot annak érdekében, hogy az minél kevesebb kárt okozzon pszichés és lelki egészségében. A „mérgező szülői” magatartás ellen a vezető pszichológusok szerint is a legjobb védekezés a távolmaradás, és nem a konfliktusokba való belekeveredés.

Indítványozott rendszeresen II. r. Indítványozót is berakta az I. r. Indítványozónak küldött e-mailek címzettjei közé, így II. r. Indítványozó olyan e-maileket volt kénytelen olvasni az Indítványozottól, amelyben Indítványozott megalázza I. r. Indítványozót, szidja, mindenféle becsület csorbítására alkalmas jelzővel illeti őt. Egy másik e-mailben a II. r. Indítványozó azt olvashatta az I. r. Indítványozóról, hogy Indítványozott állítása szerint I. r. Indítványozó

esemény utáni tablettát használt és volt abortusza, amely olyan információk, - attól függetlenül, hogy igazak-e, - amelyek szintén káros pszichés hatásokkal járnak a felek gyermekére nézve, azon túl, hogy nem tartoznak a gyermekre az ilyen típusú információk. Ugyanebben a levélben Indítványozott azt is kifejti, hogy az, hogy II. r. Indítványozó szexuális életet él, és ez tönkre teszi a II. r. Indítványozót. Megjegyzem, hogy a nagykorú gyermekének ír az Indítványozott levelet. Indítványozott az ilyen megnyilvánulásaival, különös tekintettel azok hangvételére, nem elfogadható módon nyilvánít véleményt, amelyben a gyermeke érdekeit nézi, hanem kéretlenül szidalmazza és becsmérli II. r. Indítványozót, ráadásul erőteljesen lépi át II. r. Indítványozó magánélethez és magánszférához való jogát, valamint sérti II. r. Indítványozó méltóságát. Mindezek is hozzájárultak ahhoz, hogy II. r. Indítványozó megszakítsa az Indítványozottal a kapcsolatot.

Indítványozott olyan gyakorisággal küldött személytelen és mélyen bántó tartalmú e-maileket a II. r. Indítványozónak, amelyek szintén negatívan befolyásolták a mindennapjait, hiszen ezen e-mailek olyan tartalmúak, hogy egy egészséges lelkületű fiatal egész napjára negatív hatást gyakorolnak, súlyosan rasszisták és gyűlölet keltő tartalommal rendelkeztek.

Indítványozott II. r. Indítványozó kapcsolatát nem pusztán csak ellenezte és II. r. Indítványozó barátját nem csak méltatlannak találta a lányához, hanem a becsületcsorbítására alkalmas kifejezésekkel illette több ízben a fiatalembert e-mailekben és sms üzenetekben is. Ezen üzenetek II. r. Indítványozó és a barátja számára is igen bántóak voltak, valamint Indítványozott személyes megnyilvánulásai is, amelyek alkalmasak arra, hogy II. r. Indítványozó kapcsolatát is negatívan befolyásolják.

Indítványozott ellenezte, hogy II. r. Indítványozó pszichológiát tanuljon az egyetemen, azt akarta elérni, hogy II. r. Indítványozó fogorvos legyen. II. r. Indítványozó nem vitatottan Indítványozott tanácsára átgondolta, hogy hova adja be az egyetemi jelentkezését. Annak érdekében, hogy II. r. Indítványozó sikeresen felvételizzen az egyetemre, felvételi előkészítőre járt, amelyre az Indítványozott 200.000,- Ft összeget adott, azonban azt II. r. Indítványozó nem fogadta el és megkérte I. r. Indítványozót, hogy fizesse vissza Indítványozottnak ezen összeget. Kiemelendő, hogy Indítványozott ekkor sem fizette a havi tartásdíjakat a II. r. Indítványozó után. Ezen magatartása II. r. Indítványozónak bizonyítja, hogy ő nem akarta azt, hogy Indítványozott csak úgy ingyenes fizessen neki tartást, hiszen ha csak követelést támasztott volna II. r. Indítványozó Indítványozott irányába annak érdekében, hogy az tartásdíjat fizessen, akkor minden fenntartás nélkül elfogadta volna a 200.000,- Ft összeget is. II. r. Indítványozó végül az [REDACTED] általános orvosi karának nappali tagozatára jelentkezett, ahova felvételt is nyert. Ezzel sem érett egyet Indítványozott, mivel nem Indítványozott akarata érvényesült. Indítványozott szintén súlyosan bántó és megalázó hangnemben adta Indítványozók tudtára azt, hogy ellenzi II. r. Indítványozó választását a tanulmányai tekintetében is.

A felek között 2018. évben több hatósági, bírósági eljárás is folyamatban volt a közöttük kialakult konfliktusok következtében. Ekkor több vita is a felek között tettelegességgig fajult. Ezen atrocitásokat hol Indítványozott, hol a II. r. Indítványozó kezdte, azonban az ilyen esetekben az Indítványozott kiprovokálta a II. r. Indítványozó viselkedését, valamint ahelyett, hogy a szükséges mértékben reagált volna, az Indítványozott is tettelegességet alkalmazott, amely ráadásul II. r. Indítványozó viselkedéséhez képest eltúlzott volt. 2018. januárjában az Indítványozott megjelent az Indítványozók lakóhelyén, elkezdte levideózni, hogy Indítványozók „rohasztják az avokádókat” és idegenek előtt gyalázta az Indítványozókat, amely miatt kérte tőle II. r. Indítványozó, hogy hagyja mindezt abba és miután a kérésnek Indítványozott nem tett eleget, akkor II. r. Indítványozó az Indítványozott kezében lévő

telefont leállította, de az Indítványozott kezéből nem vette ki és nem is verte ki a telefont, amelyre válaszul az Indítványozott oldalba lökte II. r. Indítványozót, majd felpofozta. 2018. július 12. napján, miután Indítványozott erőteljesen félrelökte I. r. Indítványozót, amely után az Indítványozók elkezdték kikísérni a lakásból Indítványozottat, II. r. Indítványozó arcon legyintette [REDACTED] mire válaszul Indítványozott II. r. Indítványozót nem elég, hogy vállon lökte, de eközben igyekezett kigáncsolni és bokán is rúgta. Ugyan II. r. Indítványozó magatartása is vitatható, de az arra adott indítványozotti reakció eltúlzott volt.

Mindezek után a II. r. Indítványozó feljelentette az Indítványozottat, valamint az Indítványozók megelőző távoltartást kérte Indítványozottra. A II. r. Indítványozó később visszavonta a feljelentését, amelynek oka az volt, hogy mivel Indítványozottat korábban felfüggesztett börtönbüntetésre ítélték, nem akarta, hogy az apja a feljelentése következtében börtönbe kerüljön.

A megelőző távoltartást ugyan elsőfokon megítélték Indítványozóknak, azonban az ügyben eljáró másodfokú bíróság hatályon kívül helyezte azt, azonban a döntésében rögzítésre került, hogy a házastársak között a kapcsolat viszálykodó, nagyon elmérgesedett, az Indítványozott által használt stílus erősen vitatható.

Miután felvételt nyert az egyetemre a II. r. Indítványozó, nem értesítette arról Indítványozottat, hogy melyik egyetem melyik szakára nyert felvételt. A II. r. Indítványozó 2018. nyarának közepén tudta meg, hogy a [REDACTED] rvisi karára felvételt nyert. A felek között a tettelegességig fajuló konfliktusok 2018. januárjában és júliusának elején történtek, illetve az Indítványozók ekkor kérték Indítványozottal szemben a megelőző távoltartást, így egyértelműen megállapítható, hogy a felek kapcsolata nem volt alkalmas arra, hogy a II. r. Indítványozó tudassa ezen információkat az Indítványozottal. Kiemelendő, hogy a konfliktusok kialakulása nem volt felróható II. r. Indítványozónak, azokat Indítványozott szította és azok kimenetelébe Indítványozott közrehatása is jelentős szerepet játszott.

Mindezt követően az Indítványozott, arra tekintettel, hogy II. r. Indítványozóval nem tudott kapcsolatba lépni, 2019 októberében és 2021 évben kinyomozta a II. r. Indítványozó órarendjét és hívatlanul megjelent [REDACTED] a II. r. Indítványozónál. Ezen „látogatásai” Indítványozottnak igen zaklató és felelemkeltő módon valósultak meg, emellett II. r. Indítványozót igen kellemetlen helyzetbe is hozta velük felperes. II. r. Indítványozó minderre tekintettel nem volt hajlandó kommunikálni az apjával.

Az Indítványozott mindezekén felül álnéven zaklatja rendszeresen a gyermekeit, azok kifejezett tiltakozása ellenére, a képmáshoz való joguk rendszeres megsértésével fényképeket és videókat készít róluk, így II. r. Indítványozóról is, kéretlenül utazik [REDACTED] re, hogy „kiderítse” II. r. Indítványozó jár-e egyetemre, holott tudta a II. r. Indítványozó továbbtanulási szándékát, azonban ezen alkalmakor zaklatóan lépett fel II. r. Indítványozóval szemben szemben.

Mindezen tények bizonyítják, hogy II. r. Indítványozó nem zárta ki Indítványozottat az életéből ok nélkül, hanem Indítványozott magatartásai járultak hozzá fokozatosan ahhoz, hogy II. r. Indítványozó megszakítsa az Indítványozottal a kapcsolatot. A gimnáziumi ballagás igen fontos esemény egy fiatal életében, amelyet meg szeretne osztani a családjával is, ahogy II. r. Indítványozónak is ez volt a szándéka, így az Indítványozottal is meg kívánta azt osztani, azonban Indítványozott önmagától ezen a II. r. Indítványozónak fontos eseményen nem akart részt venni.

A felek között a peres eljárás ideje alatt még jobban megromlott a kapcsolat, azonban az Indítványozott annak ellenére, hogy a Fővárosi Törvényszék megszüntette a tartásdíj fizetési kötelezettségét, 2023. évelejétől kezdődően ismételen elkezdett önként tartást fizetni a II. r. Indítványozónak, amelynek összegét szintén önkéntesen meg is emelte havi 75.000,- Ft összegre.

A II. r. Indítványozó időközben tanulmányait a [REDACTED]-en abbahagyta és a [REDACTED] általános orvosi karán folytatja.

Egyebekben a II. r. Indítványozó párkapcsolata meg is szakadt, az Indítványozott szisztematikus megalázó és lealacsonyító megnyilvánulásai miatt.

5.3. Eljárásbeli előzmények

Az Indítványozó 2020. január 16. napján indított polgári peres eljárást annak érdekében, hogy a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság megszüntesse a II. r. Indítványozó után fennálló tartási kötelezettségét.

Az elsőfokú Bíróság 2020. május 20. napján 18.P.III.20.131/2020/10. sorszámon bírósági meghagyást bocsájtott ki, tekintettel arra, hogy I. r. Indítványozó határidőben nem terjesztett elő a keresettel szemben ellenkérelmet. A bírósági meghagyással szemben az I. r. Indítványozó 2020. június 11. napján ellentmondással élt és egyidejűleg előterjesztette az ellenkérelmét is.

Az Indítványozott a kereseti kérelmében kérte a II. r. Indítványozó utáni tartási megszüntetését elsődlegesen, másodlagosan pedig azt, hogy a Bíróság mérsékelje azt havi 20.000,- Ft összegre, tekintettel arra, hogy a II. r. Indítványozó érdemtelen a tartásra, illetve a havi 50.000,- Ft összegű tartás eltűzött. Indítványozott álláspontja szerint a II. r. Indítványozó indokolatlanul nem tartja vele a kapcsolatot, feljelentette őt és távoltartást kért vele szemben, annak ellenére, hogy álláspontja szerint nem tanúsított olyan magatartást II. r. Indítványozó irányába, amellyel olyan sérelmet okozott volna neki, amely lényeges, az életére kiható lett volna.

Az I. r. Indítványozó ellenkérelmében kérte az Indítványozott kereseti kérelmeinek elutasítását és részletesen kifejtette, hogy mely okok vezettek ahhoz, hogy a II. r. Indítványozó megszakította a kapcsolatot az Indítványozottal.

A peres eljárást az Indítványozott eredetileg csak az I. r. Indítványozottal szemben indította meg, majd Indítványozott kérelmezte, hogy a II. r. Indítványozó is perbevonásra kerüljön, amely kérelmét az elsőfokú Bíróság elutasította, azonban az Indítványozott fellebbezése folytán a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 54.Pf.635.968/2020/3. sorszámú végzésével elrendelte 2020. december 14. napján a II. r. Indítványozó perbevonását.

A peres felek számos bizonyítékot csatoltak be az eljárás során, valamint tanú bizonyítást is lefolytatott az elsőfokú Bíróság. Az Indítványozók a rendelkezésükre álló összes okiratot, valamint számtalan sms és e-mail üzenetet rendelkezésre bocsájtottak.

Az elsőfokú Bíróság a peres eljárást szabályosan lefolytatta, az Indítványozók álláspontja szerint a tényállást a valóságnak megfelelően, alaposan rögzítette, majd az eset összes körülményét és a bizonyítékokat egyenként és összességükben is mérlegelve, abból helyes jogkövetkeztetés levonása után a jogszabályoknak megfelelő és méltányos döntést hozott,

amelyben kellőképpen figyelemmel volt a felek jogaira és kötelezettségeire, valamint a felek alapjogaira is.

A Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 18.P.III.21.648/2020/35. sorszámú ítéletével a felperes kereseti kérelmét elutasította.

Az elsőfokú ítélet indokolása kiemeli, hogy az Indítványozott a II. r. Indítványozót és Kelemen Évát is megütötte. Az elsőfokú Bíróság [REDACTED] tanúvallomását bizonyítékként elfogadta, mivel azt objektívnak találta. A tanúvallomás alátámasztotta az Indítványozók állításait. Az ítélet rögzíti, hogy az Indítványozott mind fizikailag, mind pszichikailag bántalmazta a II. r. Indítványozót, aki az Indítványozott viselkedése miatt nem tartja vele a kapcsolatot.

Az elsőfokú ítélet külön kiemelte, hogy az Indítványozott a bírósági eljárás során sem tudta magatartását kontrollálni, indulatait megfékezni és több alkalommal is agresszíven, kioktatóan és indulatosan nyilvánult meg.

A beszerzett bizonyítékok, a felek személyes meghallgatása és a megállapított tényállás alapján az elsőfokú Bíróság elutasította a felperes keresetét.

Az elsőfokú ítélettel szemben az Indítványozott élt fellebbezéssel 202. június 7. napján. Az Indítványozott fellebbezési kérelmében előadta, hogy az elsőfokú ítélet megváltoztatását kéri, teljes egészében, valamint a kereseti kérelmének való helyt adást. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet indokolása hiányos, okszerűtlen, valamint az az EBH2019.P.3. számú állásfoglalásra tekintettel nem megalapozott. Vitatta továbbá a fellebbezési kérelemben az Indítványozók tényelőadásait és a Bíróság által megállapított tényállást, valamint a Bíróság mérlegelését.

Az Indítványozók az elsőfokú ítéletet kérték hatályában fenntartani arra tekintettel, hogy álláspontjuk szerint az elsőfokú Bíróság a személyes meghallgatások és a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján helyesen állapította meg a tényállást és helyes következtetésre jutott, így helytálló ítéletet hozott.

A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság a fellebbezési kérelmet 51.Pf.633.783/2022 ügyszámon tárgyaláson kívül bírálta el, olyan módon, hogy sohasem találkozott személyesen az Indítványozottal.

A Fővárosi Törvényszék az 51.Pf.633.783/2022/5. sorszámú ítéletével az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatta és az Indítványozott tartásdíj fizetési kötelezettségét 2019. július 31. napjával megszüntette.

A másodfokú Bíróság kiegészítette és pontosította az elsőfokú Bíróság által megállapított tényállást. A kiegészített tényállásban maga a másodfokú Bíróság is rögzíti, hogy Indítványozott rendszeresen visszajárt az utolsó közös lakóhelyre, ahol rendszeresen videó- és fényképfelvételeket készített, illetve az Indítványozók élelmét is megette azok beleegyezése nélkül, valamint, hogy az Indítványozók a saját szobáikat Indítványozott miatt zárva tartották. A Fővárosi Törvényszék Indítványozott ezen, az Indítványozók magánszféráját súlyosan sértő magatartását, valamint azt, hogy Indítványozott rendszeresen megette az Indítványozók élelmiszereit, nem vette figyelembe az eljárása során az Indítványozottnak felróható magatartásként, így azt az Indítványozott terhére értékelendőnek sem tartotta. A másodfokú ítélet a jogi indokolásában külön ki is emeli, hogy Indítványozott ezen cselekményei nem tekinthetők olyan súlyosan elítélendő magatartásnak, amelyek II. r. Indítványozó

elzárkózásának alapot adhattak volna. E körben hivatkozik arra is a Fővárosi Törvényszék, hogy Indítványozott valóban nem volt jogosult elszámoltatni Indítványozókat azzal, hogy mire költik a tartásdíjat, de ezen magatartása sem volt súlyosan elítélendő. Azonban Indítványozott a tartásdíj fizetését csak akkor volt hajlandó teljesíteni, ha az Indítványozók nem egyszerűen csak tájékoztatják a tartásdíj elköltése kapcsán, hanem azt várta el, hogy II. r. Indítványozó minden nap beszámoljon teljes egészében az életéről, valamint azt is, hogy Indítványozók csókoljanak neki kezét cserébe, mosdassák meg a lábát is. Ezen elvárások irreálisak, megalázóak és Indítványozott olyan hangnemben követelte az Indítványozóktól mindezt, amely súlyosan sértő volt a számukra. Ha ezeket a körülményeket a másodfok megfelelően és összességükben is értékeli, akkor meg kellett volna állapítania, hogy Indítványozott ezen magatartása társadalmilag súlyosan elítélendő.

A Fővárosi Törvényszék továbbá nem vette figyelembe azt sem Indítványozott terhén, hogy Indítványozott II. r. Indítványozó ballagására csakis azért ment el, mert [REDACTED] az Indítványozott volt élettársának, sikerült rávennie, azonban magától nem ment volna el. Mindez bizonyítja, hogy Indítványozott érdemben nem akart megfelelően részt venni II. r. Indítványozó életében, hiszen tőle elvárható volt, hogy II. r. Indítványozó ballagásán részt vegyen, különösen arra tekintettel, hogy arra meg is volt hívva.

A Fővárosi Törvényszék egyáltalán nem vette figyelembe az Indítványozók által csatolt e-mailek hangnemét és tartalmát, azt, hogy a II. r. Indítványozó olyan dolgokat kénytelen az apja e-mailjeiben olvasni rendszeresen, amely tartalma súlyosan rasszisták, gyűlöletkeltőek, rágalmozók, sértik az Indítványozók méltóságát, és nem mérlegelte, nem vette figyelembe, hogy mindezek is hozzájárultak ahhoz, hogy II. r. Indítványozó megszakítsa az Indítványozottal a kapcsolatot. Ezen e-mailek kapcsán a másodfokú ítélet ugyan rögzíti, hogy azokból Indítványozott helyenként megalázó, lealacsonyító véleménye kitűnik, de azokat nem találta olyan súlyúnak, hogy azok II. r. Indítványozó életére jelentős befolyással bírtak volna. A másodfokú Bíróság egyetlen egy kedves tartalmú üzenetet tudott kiemelni, amelyet Indítványozott javára értékelt és nem vette figyelembe a rengeteg negatív tartalmú bántó üzenetet, amelyekben Indítványozott szidja I. r. Indítványozót, valamint kritizálja, degradálja és megalázóan ír II. r. Indítványozóról. A másodfokú ítélet kiemeli, hogy 2020. júniusában a tartásdíj átutalásakor az Indítványozott kedves üzenetet írt a közleménybe, amellyel a kapcsolatot akarta felvenni a lányával. Azonban a Fővárosi Törvényszék figyelmét teljesen elkerülte az a tény, hogy 2020. júniusában a felek között folyamatban volt már a tartásdíj megszüntetése iránti per közel fél éve, így Indítványozott tudatosan is igyekezett olyan tartalmú üzenetet küldeni a II. r. Indítványozónak, amely azt alapozza meg, hogy ő a kapcsolatot igyekszik normálisan felvenni a lányával, ezzel szemben II. r. Indítványozó ok nélkül elutasító vele szemben, így ezzel alá tudja majd támasztani a peres eljárásban az igazát. A Fővárosi Törvényszéknek ezen időpontokra is figyelemmel kellett volna lennie, valamint arra is, hogy Indítványozott ily módon kívánta befolyásolni a peres eljárás kimenetelét.

A másodfokú Bíróság egyáltalán nem mérlegelte Indítványozott terhére azt, hogy II. r. Indítványozó angliai utazása kapcsán súlyosan bántó, megalázó és becsületcsorbítására alkalmas véleményt fogalmazott meg a II. r. Indítványozóról, amely szintén komoly pszichés hatással jár, valamint azt sem, hogy ugyanilyen magatartást tanúsított II. r. Indítványozóval szemben, amikor annak barátját minősítette kifejezetten bántó és megalázó jelzőkkel több alkalommal, illetve amikor hasonló módon vélekedett Indítványozott a II. r. Indítványozó továbbtanulása kapcsán annak terveiről.

A Fővárosi Törvényszék is rögzíti ítéletében, hogy a felek között 2018. évben több hatósági, bírósági eljárás is folyamatban volt a közöttük kialakult konfliktusok következtében. Ekkor

több vita is a felek között tettelegességgig fajult, amelyeket a másodfokú ítélet is tartalmaz. E körben kiemelendő, hogy a másodfokú ítélet II. r. Indítványozó terhére mérlegeli a tettelegességgig fajult konfliktusokat, amelyek során a Fővárosi Törvényszék szerint a II. r. Indítványozó kezdeményezte a fizikai atrocitásokat. Nem veszi azonban figyelembe a másodfokú ítélet azon tényét, hogy Indítványozott kiprovokálta a II. r. Indítványozó viselkedését, valamint ahelyett, hogy a szükséges mértékben reagált volna, az Indítványozott is tettelegességet alkalmazott, amely ráadásul II. r. Indítványozó viselkedéséhez képest eltúlzott volt. Az eljárás során a II. r. Indítványozó személyes meghallgatásán elmondta, hogy 2018. januárjában az Indítványozott megjelent a lakóhelyén, elkezdte őt levideózni, hogy Indítványozók „rohasztják az avokádókat” és idegenek előtt gyalázta őket, amely miatt kérte tőle II. r. Indítványozó, hogy hagyja mindezt abba és miután a kérésnek Indítványozott nem tett eleget, akkor II. r. Indítványozó a kezében lévő telefont leállította, de az Indítványozott kezéből nem vette ki és nem is verte ki a telefont, amelyre válaszul az Indítványozott oldalba lökte őt, majd felpofozta. Ezen eseménysort a másodfokú Bíróság a tényállásban olyan módon rögzítette, hogy a telefont II. r. Indítványozó kiütötte az Indítványozott kezéből és ebből kifolyólag került sor fizikai atrocitásra. Maga a másodfokú rögzíti, hogy 2018. július 12. napján, miután Indítványozott erőteljesen félrelökte I. r. Indítványozót, amely után az Indítványozók elkezdtek kikísérni a lakásból őt, II. r. Indítványozó arcon legyintette [REDACTED] amire válaszul Indítványozott II. r. Indítványozót nem elég, hogy vállon lökte, de eközben igyekezett kigáncsolni és bokán is rúgta. Ugyan II. r. Indítványozó magatartása is vitatható, de az arra adott indítványozotti reakció eltúlzott volt. Ezzel szemben a másodfokú Bíróság ítéletében arra az álláspontra helyezkedik, hogy Indítványozott cselekményei elsősorban elhárító jellegűek voltak, amely álláspontra tekintettel alappal állapítható meg, hogy a másodfokú Bíróság nem vizsgálta megfelelően a körülményeket.

A másodfokú Bíróság azon tényt sem mérlegelte megfelelően, hogy az Indítványozottal szemben megelőző távoltartás elrendelésére került sor az Indítványozók irányában, amely megelőző távoltartást az ügyben eljáró másodfokú bíróság hatályon kívül helyezett, azonban a döntésben rögzítésre került, – amelyet a jelen ügy másodfokú Bírósága is rögzít ítéletében – a házastársak között a kapcsolat vizálykodó, nagyon elmérgesedett, az Indítványozott által használt stílus erősen vitatható.

Kiemelendő továbbá, hogy az elsőfokú ítélet rögzítette, hogy az ítélet meghozatalakor az elsőfokú Bíróság figyelembe vette Indítványozott tárgyalásokon tanúsított magatartását is. Az elsőfokú Bíróság rögzítette, hogy az Indítványozott a tárgyalásokon tanúsított magatartásából egyértelműen kiderül, hogy Indítványozott még egy bírósági tárgyaláson sem tudja az indulatait fékezni, több alkalommal agresszíven, kioktatóan és indulatosan nyilvánult meg. Ezzel szemben a Fővárosi Törvényszék álláspontja szerint a jegyzőkönyvekből nem tűnt ki olyan súlyosan kifogásolható cselekmény, magatartás, amely indokolná II. r. Indítványozó részéről, hogy nem tartja a kapcsolatot az apjával. A Törvényszék nem tartott tárgyalást, így valós következtetéseket se tud levonni Indítványozott viselkedéséről úgy, hogy sohasem látta élőben az Indítványozottat. A leírt jegyzőkönyvek nem alkalmasak arra, hogy olyan mértékben visszaadják Indítványozott tárgyalásokon tanúsított magatartását, hogy az alapján ilyen tartalmú következtetéseket vonjon le a másodfok. Az elsőfokú Bíróság nem ok nélkül vette figyelembe az Indítványozott tárgyalásokon tanúsított magatartását, hanem – ítéletében ki is emelve – azért, mert Indítványozott egy olyan helyzetben sem volt képes fékezni a benne tomboló indulatokat, ahol arra köteles lenne és amely kötelességére figyelemmel sem volt. Ez a tény már önmagában felveti azt a per szempontjából igen fontos kérdést, hogy ha az Indítványozott egy ilyen formális és szabályozott helyzetben nem képes szabályozni viselkedését, akkor a gyermekeivel szemben, akikkel kapcsolatosan fölényben is érzi magát hogyan viselkedhet rendszeresen. Számtalan peradat vonatkozik arra, hogy a családja előtt

még annyira sem tudja szabályozni a viselkedését, mint a bírósági tárgyalásokon, így nem lehet felróni II. r. Indítványozónak azt, hogy Indítványozott féktelen viselkedésével szemben csak úgy tudja megvédeni magát, ha nem tart vele kapcsolatot. Álláspontom szerint ezen körülményeket a másodfokú Bíróságnak az elsőfokú bíróság elsőkézből szerzett tapasztalataira támaszkodva kellett volna mérlegelnie.

A II. r. Indítványozó terhére értékelte a Fővárosi Törvényszék, hogy nem értesítette arról Indítványozottat, hogy melyik egyetem melyik szakára nyert felvételt. E körben nem vette egyáltalán figyelembe a másodfokú Bíróság és e végett nem is megfelelően értékelte azt, hogy II. r. Indítványozó 2018. nyarának közepén tudta meg, hogy ■■■■■ orvosi karára felvételt nyert. A felek között a tettegességig fajuló konfliktusok 2018. januárjában és júliusának elején történtek, illetve az Indítványozók ekkor kérték Indítványozottal szemben a megelőző távoltartást, így egyértelműen megállapítható, hogy a felek kapcsolata nem volt alkalmas arra, hogy a II. r. Indítványozó tudassa ezen információkat az apjával. Kiemelendő, hogy a konfliktusok kialakulása nem volt felróható II. r. Indítványozónak, azokat Indítványozott szította és azok kimenetelébe közrehatása is jelentős szerepet játszott. Erre tekintettel az, hogy a másodfok mindezt a II. r. Indítványozó terhére értékeli, súlyosan méltánytalan és a per eldöntése szempontjából jelentősen kiható hiba volt.

Az Indítványozott ■■■■■ i „látogatásai” kapcsán a II. r. Indítványozó által tanúsított viselkedést, a másodfok szintén olyan módon értékelt II. r. Indítványozó terhére, hogy e közben nem vizsgálta azt, hogy Indítványozott ezen „látogatások” során milyen magatartást tanúsított lánya irányába. A másodfokú Bíróság olyan mértékben nem vette figyelembe az Indítványozott viselkedését, hogy az ítéletében ezen utazásokat „teljesen érthető és ésszerű lépésnek” minősítette és elfogadhatónak találta, miközben ezzel Indítványozott súlyosan megsértette II. r. Indítványozó magánélethez való jogát.

A fentiekén túlmenően a másodfokú Bíróság szintén súlytalan indítványozói hivatkozásoknak tekintette azt, hogy az Indítványozott álnéven zaklatja a gyermekeit, azok kifejezett tiltakozása ellenére, a képmáshoz való joguk rendszeres megsértésével fényképeket és videókat készít róluk, így II. r. Indítványozóról is, kéretlenül utazik ■■■■■ re, hogy „kiderítse” II. r. Indítványozó jár-e egyetemre, holott tudta a leánya tovább tanulási szándékát, azonban ezen alkalmakor zaklatóan lépett fel II. r. Indítványozóval szemben.

A II. r. Indítványozó terhére értékelte a másodfokú Bíróság, hogy a peres eljárás során sem igyekezett a kapcsolatot felvenni apjával és azt helyreállítani, valamint azt, hogy a II. r. Indítványozó magatartásából azt tűnt ki, hogy a jövőben sem kíván Indítványozottal kapcsolatot tartani. Tekintettel arra, hogy a másodfok nem vizsgálta megfelelően felperes magatartását II. r. Indítványozó irányába, így mindezt II. r. Indítványozó terhére értékelni kifejezetten hibás következtetés az ügy összes körülményére tekintettel.

A Fővárosi Törvényszék az elmúlt években történetek csakis külön – külön vizsgálta, ahogy az Indítványozott cselekedeteit, magatartását is az Indítványozók és különösen a II. r. Indítványozó irányába, miközben a II. r. Indítványozó magatartását összességében is vizsgálta, így helytelen következtetéseket vont le, amelyek alapján megállapította a II. r. Indítványozó érdemtelenységét. A másodfokú Bíróságnak alaposabban és összességében is vizsgálnia kellett volna Indítványozott magatartását és cselekedeteit II. r. Indítványozó irányába, ahogyan azt is, hogy ezen cselekedetek, magatartások milyen hatással voltak II. r. Indítványozóra és arra, hogyan viselkedik az apjával szemben.

Álláspontom szerint az Indítványozó magatartásai olyan súlyúak, amelyek kellő indokot

adtak a II. r. Indítványozónak arra, hogy az Indítványozottal ne tartson kapcsolatot és az ne alapozza meg az érdemtelenességét.

A másodfokú ítélettel szemben az Indítványozók nyújtottak be a Kúriához felülvizsgálati kérelmet 2023. február 6. napján.

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság 2023. június 6. napján hozta meg a Pfv.II.20.423/2023/9. sorszámú ítéletét, amellyel a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A Kúria ugyan kizűzött tárgyalást az eljárása során, azonban végül úgy döntött, hogy tárgyaláson kívül bírálja el az ügyet és a tárgyalást beállította.

A Kúria ítéletében osztotta a Fővárosi Törvényszék jogkövetkeztetését és nem ismételte meg a kifejtett indokolását.

A Kúriai ítélet azonban rögzíti, hogy ugyan az elsőfokú Bíróság a gyermek szempontjait értékelve hozta meg a döntését, azonban azt a másodfokú Bíróság újra értékelve az Indítványozott szempontjából vizsgálta, amely alapján a Kúria szerint helyes következtetéseket vont le. A Kúria is osztotta a másodfokú azon álláspontját, hogy az Indítványozott nem valósított meg olyan súlyú magatartást a II. r. Indítványozó irányába, amely megalapozná azt, hogy a II. r. Indítványozó megszakítsa a kapcsolatot az Indítványozottal, vagyis amely olyan súlyú, hogy az a gyermek életét jelentősen befolyásolja vagy kihatós és súlyos érdeksérelmet okozna neki. A Kúria rögzíti, hogy az Indítványozóknak nem sikerült bizonyítaniuk, hogy a II. r. Indítványozó valóban kelő okkal szakította meg a kapcsolatot az Indítványozottal.

Az ítélet arra az álláspontra helyezkedik, hogy az Indítványozott viselkedése részben nem kirívó annyira, hogy az a társadalom általános erkölcsi értékrendjével ellentétes legyen, részben bizonyítatlanok.

Ezenfelül a Kúria szintén nem vizsgálta összességében az Indítványozott magatartásait és azt a folyamatos lelki és pszichés nyomást, amelyet az Indítványozókra nyomott, hanem a másodfokú Bírósághoz hasonlóan külön – külön vizsgálta az Indítványozott tetteit. Amennyiben egységében és összefüggésében is vizsgálta volna az Indítványozott magatartását, úgy egyértelműen megállapíthatta volna, hogy társadalmilag is kirívóan viselkedik a gyermekével szemben az Indítványozott, így a gyermek nem érdemtelen a tartásra, mivel okkal nem tartja az apjával a kapcsolatot. E körben kiemelendő, hogy a felülvizsgálati eljárás során maga az Indítványozott nyilatkozott arról, hogy önként ismételtén fizet tartást a II. r. Indítványozó részére, amely nyilatkozata Indítványozottnak felveti azt a kérdést, hogy milyen okból indította el a peres eljárást és hagyta még jobban megromlani a gyermekével a kapcsolatát, illetve azt is, hogy akkor mégsem tartja-e érdemtelennek a gyermekét a tartásra. Ezen körülményeket sem vette a Kúria figyelembe.

A Kúria álláspontja szerint az, hogy a családi ünnepeken, vagyis a saját gyermekei esküvőjén, ballagásán az Indítványozó nem kívánt részt venni önmagától, a felróhatóság szempontjából az ügyben súlytalan. Álláspontom szerint társadalmilag súlyosan elítélt dolog az, hogy ha egy édesapa a gyermeke ballagására, esküvőjére és egyéb nagyobb családi rendezvényre nem megy el, ahogyan az is az lenne, ha nem lenne meghívva.

Kiemelendő továbbá, hogy a Kúria álláspontja szerint az, hogy az Indítványozott durva, sértő vagy lekicsinyló kifejezéseket használ a gyermekére, nem alkalmas büntetőeljárás

lefolytatására, így az a távoltartás elrendelését nem akadályozta meg. Az Indítványozottal szemben elsőfokon a megelőző távoltartás elrendelésre került, amely megelőző távoltartást az ügyben eljáró másodfokú bíróság hatályon kívül helyezett, azonban a döntésben rögzítésre került, hogy a házastársak között a kapcsolat viszálykodó, nagyon elmérgesedett, az Indítványozott által használt stílus erősen vitatható. A Kúria ezen állásfoglalásával gyakorlatilag azt mondja ki, hogy bűncselekménynek kell ahhoz megvalósulnia, hogy kellő indoka legyen egy gyermeknek arra, hogy a szülőjével megszakítson egy bántalmazó kapcsolatot, ahhoz nem elégséges az, hogy a szülő évek óta pszichésen és verbálisan bántalmazza és zaklatja a gyermekét, rendszeresen dehonosztáló és súlyosan sértő kifejezésekkel illeti őt és szeretteit. A Kúria szintén nem volt arra figyelemmel, hogy a fizikai atrocitásokat vagy ténylegesen az Indítványozott kezdte meg vagy olyan szinten provokálta a II. r. Indítványozót, hogy fizikai erővel lépett fel emiatt, amit aztán az Indítványozott aránytalanul és szükségtelenül nagyobb fizikai fellépéssel torolt meg.

Abban igaza van a Kúriának, hogy érzelmi kapcsolatot a jog nem tud kikényszeríteni, azonban a jognak nem szabad arra sem rákényszeríteni az állampolgárokat, hogy eltűnjék a bántalmazó magatartásokat, illetve a jogalkotói szándékkal ellentétes, hogy maga a jog kényszerítse bele a bántalmazás tűrésébe őket.

Kiemelendő, hogy a Fővárosi Törvényszékhez hasonlóan a Kúria is tárgyaláson kívül hozta meg ítéletét, így nem győződött meg arról, hogy az Indítványozott viselkedése már önmagában társadalmilag kirívó, a formális helyzeteket kezelni nem képes és ahogy az elsőfokú Bíróság megállapította családi körben még annál is veszélyesebb.

A Kúria Pfv.II.20.423/2023/9. sorszámú ítéletét az Indítványozók jogi képviselője részére 2023. július 3. napján került kézbesítésre.

6. Alapjogsérelmek

6.1. A magánélet és az otthon tiszteletben tartásához való jog és annak sérelme

Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdés első mondata kimondja, hogy „[n]indenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.”, míg a (2) bekezdés kimondja, hogy „[a]z állam jogi védelemben részesíti az otthon nyugalmaát.”

Az alkotmányjogi panaszban felhívott, az Alaptörvény VI. cikk (1) és (2) bekezdéseiből következő védelem mindenkit megillet.

Az Alaptörvény VI. cikke átfogóan védi a személy magánszféráját, az egyén magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét. A magánszféra lényegi fogalmi eleme, hogy mások az érintett akarata ellenére oda ne hatolhassanak be, illetve be se tekinthessenek. A magánszféra védelme és az emberi méltósághoz való jog szorosan összefüggenek egymással, így az Alaptörvény II. cikke alapot ad a magánszféra érinthetetlen területének védelméhez is. Azonban ezen védelem nem áll meg csak a védett belső vagy intimszféra védelménél, hanem kiterjed a tágabb értelemben vett magánszférára is, valamint arra a térbeli szférára, amelyben a magán- és családi élet található, vagyis az otthon. Emellett pedig önálló védelmet kap az egyén életéről alkotott kép is (3067/2021 AB határozat).

Az Indítványozott magatartását, mi szerint az Indítványozók magánéletét nem tartotta tiszteletben, amely jelesült abban, hogy rendszeresen az utolsó közös lakhelyül használt ingatlanban az Indítványozók által kizárólagosan használt részekbe bejárt, felvételeket készített róluk az otthonukban, illetőleg az általuk használt szobákról, a közös konyhában az Indítványozók által vásárolt élelmiszereket elfogyasztotta, engedély, és kérés nélkül.

Az II. r. Indítványozót előzetes tájékoztatás nélkül a tanulmányi campus-on megfigyelte, és ott próbált vele oly módon kapcsolatba lépni, hogy a tanulmányi osztályon egy manipulatív történetet adott elő, annak érdekében, hogy a II. r. Indítványozó adatait, tanulmányi rendjét megapja.

A II. r. Indítványozó akkori párkapcsolatát dehonesztáló megjegyzésekkel illette, rendszeresen ál email címről mindkét Indítványozónak emaileket küldött, antiszemita tartalommal, és az Indítványozókat minősítő lealacsonyító tartalommal. Az Indítványozott a tartásdíj megfizetésének feltételeként azt szabta, hogy II. r. Indítványozó teljes körűen beszámoljon élete minden pillanatáról.

6.2. A nők és férfiak egyenjogúsága

Az Alaptörvény XV. cikk (3) bekezdése kimondja, hogy: „A nők és a férfiak egyenjogúak.”

Az általános jogegyenlőségi szabály megfogalmazása mellett az Alaptörvény külön is kiemeli a nők és a férfiak egyenjogúságát, mint a jogegyenlőség nemzetközi dokumentumokban is külön nevesített esetét. A gyermekek mellett különleges gondoskodásra szoruló és külön védelmet igénylő csoportként emeli ki a nőket, az időseket és a fogyatékkal élőket.

Az Indítványozó esetében az másodfokú eljárás során, valamint a Kúriai eljárás során nem tulajdonított a Fővárosi Törvényszék és a Kúria annak jelentőséget, hogy az Indítványozók nők, védelmet kellett volna hogy a kiszolgáltatott helyzetükben kapjanak, tekintettel arra, hogy az I. r. Indítványozó mindhárom gyermekét egyedül taníttatta ki, mindhárom gyermek orvos lett. Mérhetetlen áldozatot hozott az I. r. Indítványozó annak érdekében, hogy megóvja a COVID idején teljesített önfeláldozó munkája mellett a gyermekei, különösen II. r. Indítványozó testi lelki épségét. Az Indítványozott zaklató és bántalmazó magatartását nem tartotta kirívónak sem a Törvényszék, sem a Kúria. Álláspontom szerint a tárgyalás tartása nélküli határozatok meghozatala során nem szembesültek az Indítványozott agresszív viselkedésével, amely magatartás az elsőfokú eljárás lefolytatását is megnehezítette.

A Törvényszék elnéző volt a férfi (Indítványozott) nagyobb súlyú agressziója kapcsán, úgy, hogy a csekélyebb mértékű, és védekezés érdekében kifejtett II. r. Indítványozó agresszióját teljes mértékben a II. r. Indítványozó terhére értékelte. A II. r. Indítványozó „csak” gyermek volt és a szülője agresszióját hárította az igazolt tényállás szerint.

6.3. A gyermek védelemhez és gondoskodáshoz való joga

Az Alaptörvény XVI. cikk (1) bekezdése szerint: „Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz.”

A gyermeket főszabályként minden olyan alapvető jog megillet, mint bármely más embert, de ahhoz, hogy a jogok teljességével képes legyen élni, biztosítani kell számára az életkorának megfelelő minden feltételt a felnőtté váláshoz. Erre tekintettel kifejezetten a gyermekek jogaként rögzíti a törvény a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges

védelemre és gondoskodásra való jogot. E védelemre és gondoskodásra a gyermek mindenkivel szemben igényt tarthat. Ennek megfelelően a gyermek szülei, családja, az állam és a társadalom valamennyi tagja is köteles a gyermek jogait tiszteletben tartani, és a társadalom fennmaradásának zálogaként biztosítani számára a megfelelő fejlődéséhez szükséges feltételeket. A magánszférában a gondoskodás és védelem joga és kötelezettsége elsődlegesen a szülőket illeti, illetve terheli. Ezzel összefüggésben a szülők jogaként határozza meg a gyermeküknek adandó nevelés megválasztását és egyben kötelezettségüké teszi a kiskorú gyermekükről való gondoskodást, ideértve a tanköteles gyermekük taníttatását is.

Az Indítványozott esetében sem a Törvényszék sem a Kúria nem vette figyelembe azt a társadalom fennmaradásának zálogaként előírt szülői magatartás megsértését, mi szerint nem biztosította a gyermeke számára a megfelelő védelemhez és gondoskodáshoz való jogot. Az Indítványozott sajátos elképzelése szerinti „védelmet” el kellett volna, hogy „túrje” a II. r. Indítványozó, amiért cserébe a tartást kapta. Az Indítványozott álnéven küldött naponta több emailt az Indítványozóknak amelyek az Indítványozóknak javasolt szexuális életet taglalta. Az emailek jellemzően rasszisták, antiszemiták voltak mindezekben túlmenően.

Magának a társadalomnak, és annak minden tagjától joga van a gyermeknek, így a II. r. Indítványozónak a védelemre, amelyet a Törvényszék és a Kúria álláspontja teljes mértékben kiüresített, és a II. r. Indítványozóban csalódást keltet. A II. r. Indítványozó nem tett semmi olyat, amely alapján ne lenne jogosult a tartásra, becsülettel végzi a tanulmányait, és kizárólag azért nem tartja a kapcsolatot az Indítványozottal, mert azzal magát védi.

6.4. A testi és lelki egészségre való jog

Az Alaptörvény XX. cikk (1) bekezdése szerint: „Mindenkinek joga van a testi és lelki egészségre.”

A jó egészségi állapot megőrzése mindenki számára szükséges az emberhez méltó és tevékeny élethez. Mivel az egészség negatív befolyásolása számos, a társadalom és az állam körén kívül eső tényezőre – öröklött tulajdonságok, járványok, balesetek stb. – is visszavezethető, ebben a körben a szabályozási és – a mindenkorai lehetőségek függvényében rendelkezésre álló – anyagi eszközökkel elérhető egészségvédelmet tűzi ki célul.

Az Indítványozottal szemben elsőfokon a megelőző távoltage elrendelésre került, amely megelőző távoltage az ügyben eljáró másodfokú bíróság hatályaon kívül helyezett, azonban a döntésben rögzítésre került, hogy a házastársak között a kapcsolat viszálykodó, nagyon elmérgesedett, az Indítványozott által használt stílus erősen vitatható. A Kúria ezen állásfoglalásával gyakorlatilag azt mondja ki, hogy bűncselekménynek kell ahhoz megvalósulnia, hogy kellő indoka legyen egy gyermeknek arra, hogy a szülőjével megszakítson egy bántalmazó kapcsolatot, ahhoz nem elégséges az, hogy a szülő évek óta pszichésen és verbálisan bántalmazza és zaklatja a gyermekét, rendszeresen dehonesztáló és súlyosan sértő kifejezésekkel illeti őt és szeretteit. A Kúria szintén nem volt arra figyelemmel, hogy a fizikai atrocitásokat vagy ténylegesen az Indítványozott kezdte meg vagy olyan szinten provokálta a II. r. Indítványozót, hogy fizikai erővel lépett fel emiatt, amit aztán az Indítványozott aránytalanul és szükségtelenül nagyobb fizikai fellépéssel torolt meg.

A másodfokú és a kúria gyakorlatot a társadalmi szabályok is meghaladják már, mivel a lelki bántalmazást a társadalom éppen annyira utasítja el, mint a fizikai bántalmazást. A ténylegesen magvalósult lelki bántalmazást az eljárás során meghallgatott tanúk

alátámasztották, és az elsőfokú bíróság a bizonyítékok helyes mérlegelése alapján ki is mondta.

6.5. A tisztességes eljáráshoz való jog és annak sérelme

Az Alaptörvény I. cikk (1) és (2) bekezdése kimondja, hogy „[a]z EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége. Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.”

Az alkotmányjogi panaszban felhívott, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből következő védelem mindenkit megillet.

Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése kimondja, hogy „[m]indenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései rögzítik, hogy „[m]indenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el. ... Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekeit sérti.”. Ezzel az alkotmányozó hatalom az Alaptörvényben a tisztességes bíraskodás garanciális szabályait rögzítette, az Alkotmány 57. § (1) bekezdésben foglalt tisztességes tárgyaláshoz való joghoz képest.

Az Emberi Jogok Európai Egyezményének fordítására vezethető vissza ez az eltérés. *„A tisztességes eljáráshoz való jog angolszász eredetű garancia, amely nemzetközi szinten elsőként az Egyezményben jelent meg. Az Egyezmény hivatalos fordítása a kifejezést igazságos tárgyalásként adja vissza, amely érdekes kombinációja az Egyezmény hivatalos nyelveiben használt kifejezés szó szerinti fordításának, az angol ugyanis a tisztességes eljáráshoz (fair trial), a francia pedig az igazságos eljáráshoz (procés équitable) való jogról rendelkezik.”* (Az alkotmány kommentárja II., szerk.: Jakab András, Századvég kiadó, Budapest 2009., 2011. o. 12. pont). Az alkotmánybírói gyakorlat ehhez mérten már korábban is tisztességes eljárásként hivatkozott ezen alkotmányos garanciára. *„Érdekes megfigyelni, hogy a hivatalos magyar fordításnak az AB eddig nem szentelt figyelmet, az alkotmányos garanciát az Egyezmény angol és francia szövegének kombinációjából eredeztethető tisztességes eljárásként fordította le, más esetekben a „tisztességes eljárás (tárgyalás)” kifejezést használja (719/B/1998. AB határozat, ABH 2000, 769, 774).”* (Az Alkotmány kommentárja II., szerk.: Jakab András, Századvég kiadó, Budapest 2009., 2011. o. 12. pont). A tisztességes eljárásként való fordítás azért pontosabb, mert a garancia nem az anyagi értelemben vett igazságosság követelményét jelenti: *„Nem ellentétes tehát az Alkotmánnyal, ha a bírósági határozat tényállása nem felel meg az anyagi igazságnak. Az olyan eljárási szabály megalkotása vagy alkalmazása azonban az Alkotmány e rendelkezésébe ütközik, amely az esetek többségében nem alkalmas például az anyagi igazság érvényre juttatására. A rendelkezés alapján nem alkotmányellenes az sem, ha a jogszabály, vagy annak alkalmazása ellentétes az objektív igazság alapértékével.”* (Az Alkotmány kommentárja II., szerk.: Jakab András, Századvég kiadó, Budapest 2009., 2019. o. 55. pont)

A tisztességes eljáráshoz való jog szoros összefüggést mutat a jogállamisággal: *„Az Alkotmány 57. § (1) bek. speciális rendelkezés a 2. § (1) bekezdésben normatív tartalommal meghatározott jogállamisághoz képest.”* (Az Alkotmány kommentárja II., szerk.: Jakab András, Századvég kiadó, Budapest 2009., 2014. o. 24. pont). Az Alkotmánybírók 14/2004. (V. 7.) AB

határozatában egyértelműen leszögezte azt is, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog abszolút jog, amellyel szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog, mert már maga is mérlegelés eredménye. A jogállamiság és az abból fakadó tisztességes eljárás követelményének nemcsak a szabályozási szinten, hanem a jogalkalmazó szervek mindennapi gyakorlatában is folyamatosan érvényesülnie kell.

A tisztességes eljáráshoz való jog több garanciális elemből tevődik össze, amelyet az Alkotmánybíróság 22/2014. (VII. 15.) AB határozatában is vizsgált. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog részjogosítványai különösen a bírósághoz fordulás joga, a tárgyalás igazságossága, a tárgyalás nyilvánosságának és a bírói döntés nyilvános kihirdetésének a követelménye, a törvény által létrehozott bíróság, a bírói függetlenség és a pártatlanság kívánalma, továbbá az észszerű határidőn belüli elbírálás követelménye. Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint a tisztességes eljárás körébe beletartozik az is, hogy az eljárásban biztosítva legyen a fegyverek egyenlősége.

A fegyverek egyenlősége a tisztességes eljárás egyik meghatározó eleme, amely alapján a feleknek egyenlő esélye és alkalma kell, hogy legyen arra, hogy a tény- és jogkérdésekben véleményt formálhasson és állást foglalhasson. A fegyverek egyenlősége megköveteli, hogy a feleknek egyenlő esélyük legyen tényelőadásuk alátámasztására.

Az Alkotmánybíróság korábbi gyakorlatát követve a tisztességes eljáráshoz való jogból fakadó alkotmányos követelményeknek nemcsak a jogi szabályozásban, hanem az egyedi bírói döntésében is érvényre kell jutniuk.

A tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét abban jelölöm meg, hogy a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság egyáltalán nem vizsgálta meg megfelelően a felülvizsgálati eljárás során, hogy az Indítványozott magatartása milyen, mi adott arra alapot az elsőfokú Bíróságnak, hogy ítéletében rögzítse, hogy Indítványozott magatartása elfogadhatatlan és sérti a bíróság méltóságát, valamint az általa megállapított tényállás hiányosan került rögzítésre, abból olyan fontos elemeket hagyott ki, amelyek Indítványozott felróható viselkedésére vonatkoztak és magyarázatot adtak a II. r. Indítványozó reakcióira.

Az Indítványozók benyújtották a felülvizsgálati kérelmet az elsőfokú bírósághoz 2023. február 6. napján, és 2023. február 22. napján kérte a tárgyalás tartását arra tekintettel, hogy a II. és III. Kerületi Bíróság polgári kezelőirodáján megbizonyosodott arról, hogy az irat még nem került felterjesztésre. A Kúria hatálytalannak minősítette a tárgyalás tartását arra tekintettel, hogy az nem a beterjesztett felülvizsgálati kérelemben került megjelölésre. Álláspontom szerint az elsőfokú bíróság által még fel nem terjesztett irat során lehet kérni tárgyalás tartását, mivel együttesen került a felülvizsgálati kérelem és a tárgyalás tartása iránti kérelem felterjesztésre, így együttesen kellett volna elbírálnia a kérelmet a Kúriának, és a tárgyalás tartása iránti kérelem hatálytalansága a fair eljáráshoz való jogot sérti.

Az Indítványozott maga is kérte a tárgyalás tartását. Ki is tűzte a Kúria a tárgyalás határnapját, majd a korábbi kitűző végzéssel ellentétesen tárgyalás tartása nélkül hozott határozatot.

Solymár, 2023. szeptember 01.

Dr. Szabó Csilla
I. r. indítványozó

Schlarb Zita
II. r. indítványozó

képv.: Dr. Vigh Annamária

Mellékletek:

I/1 - ügyvédi meghatalmazás

I/2 - Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 18.P.III. 21.106648/2020/35. számú ítélete

I/3 - Fővárosi Törvényszék 51.Pf.633.783/2022/5. számú ítélete

I/4 - a Kúria Pfv.II.20.423/2023/9. számú ítélete